

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh požehává.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

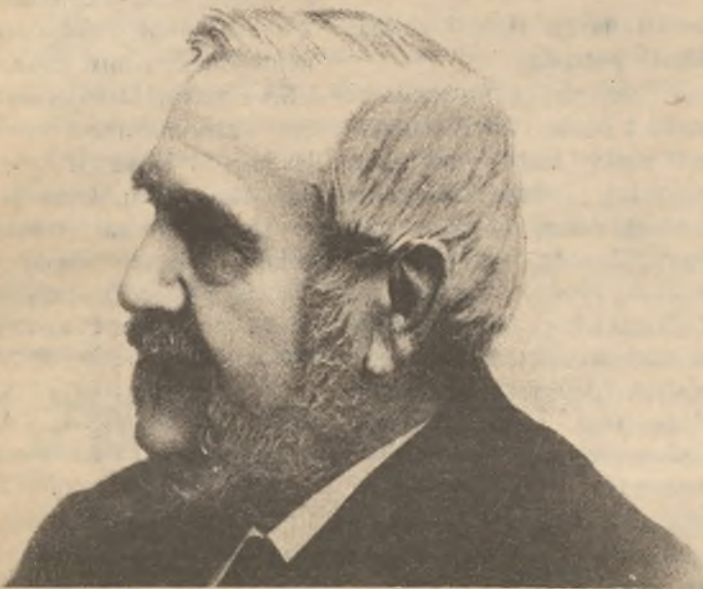
Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 13.

Saturday March 26, 1988 (Sobota 26. 3. 1988)

UPLYNULO 85 LET OD SMRTI FRANTIŠKA LADISLAVA RIEGRA

Dne 3. března roku 1903 zemřel v Praze vynikající politik a vůdce národa František Ladislav Rieger (narozený r. 1818 v Semilech), skvělý řečník. Měl účast na zbudování Národního divadla, přispíval a zprvu redigoval jedenáctidílný Slovník naučný s třemi svazky doplňků (1839-70). Z jeho zásad (z památné řeči, pronesené r. 1867 na říšském sněmu ve Vídni):

„Co se nás Čechů týče - naše situace jest velmi jednoduchá: Naše historie jest bohužel téměř po celé tisíciletí jediný boj o zachování naší individuality a naší národnosti proti přitažlivosti a rozpínavosti živlu německého. To jest faktum nepopiratelné, a pokud národ český bude žít, pokud v sobě bude cítiti jakousi sílu životní, bude též vždy předním účelem jeho chrániti tuto existenci a národnost svou, aby nezhylnula v tomto moři německém.

My zapomenouti nemůžeme, že pod korunou uherskou žijí téměř tři miliony Čechoslovánův, kteří mluví podnářečím českým a dali nám největší mistry jazyka, Šafaříka a Kollára. My doufáme a slušně očekáváme toho též od moudrosti a opatrnosti Maďarů. I oni se naučí ve škole poměrův býti spravedliví k našim snahám

pokud jest čas. - Jestliže oni Slované v Uhrách považují za pouhý vládní materiál, kterýž by dělili a řezali mohli dle libosti, neměli by zapomenouti, že to tento materiál bolí, když se řeže, a že tento materiál křičí a že tento křik jiní lidé za hranicemi slyší.

Každá nespravedlnost páchána na Čechích jest strašnou zbraní, jež se podává propagandě ruského ducha... Dojdou-li podmínky své národní existence a přidruží-li se k civilizaci západní, Čechové nepřijdou v pokušení více, aby splynuli se syny Rurikovými - naopak v tu chvíli, kdy všeliká naděje by jim byla odňata, tehdy Rusko samo objevilo by se jim jako osvoboditel.

Já tedy připomínám a opakuji to, že ti, kteří nyní řídí osudy Rakouska, měli by toho býti pamětlivi, že nemohou míti trvání instituce, kteréž se zakládají na nespravedlnosti a křivdě k našemu živlu slovanskému, a že, chtějí-li Rakousko, a sice celé Rakousko zachovati, že musí učiniti především spravedlnost základem politiky své naproti národu slovanskému. Ať nepomíne někdy, že jsme vás nenapomenuli včas. Discite justitiam moniti!

„PUČ PODLE KOMUNISTICKÉHO JÍZDNÍHO ŘÁDU“

Důkazy o tom, že se na Západě vědělo o přípravách komunistického převratu v Československu a že o nich byla tehdejší čs. vláda informována, vyplývají jasně z těchto archivních dopisů, které nám poslal náš pařížský dopisovatel a čtenář Edmund Řehák.

XXXXX

Paříž 9. prosince 1944

Vážený pane ministře, použil jsem cesty svého známého do Prahy, aby Vám doručil tento dopis. Poslední dobou jsem nashromáždil několik, myslím, zajímavých informací:

A:

1. Československá strana komunistická je rozhodnuta provést v ČSR změnu režimu, a to suchou cestou.
2. Změna má býti provedena do velikonoce příštího roku.
3. KSČ bude prosazovat rozšíření Národní fronty a v důsledku toho rozšíření vládní koalice o zástupce ÚRO, Zemědělské jednoty a Svazu odboje.
4. Z úsporných důvodů KSČ bude žádat zrušení funkcí místopředsedů vlády.
5. Ministrem vnitra se má státí posl. Vodička.
6. Dr. Clementis se má státí ministrem zahraničí.
7. SNB má být reorganizován podle nových politických směrnic KS.
8. V armádě má dojít k určitým větším osobním změnám.
9. K parlamentním volbám v nyní předpokládané formě dojít nemá.
10. NKVD prý odvléklo po osvobození ze Slovenska 3 000 osob a z českých zemí 1 200 osob.

(Poznámka: Mám za to, že informace pod 1. - 9. byly podkladem k prohlášení, které 18. listopadu t.r. učinil republikánský senátor Dirksen,

který vedl americkou parlamentní delegaci na cestu do Evropy, že ČSR se dostane do 3 měsíců úplně do područí komunistické strany.)

B:

1. KSČ má připravený rozsáhlý materiál ke kampani proti straně národně - socialistické.
2. M.j. také osobně proti min. Drtinovi. Proti němu má býti využit jeho poměr k jedné dámě, jeho snoubence, kterou „poslal na výchovu“ do Švýcar a která prý je velmi kompromitována svou protektorátní minulostí.
3. Poslanec Vodička se asi před šesti nedělemi účastnil nějaké schůzky v sovětské oblasti v Německu, které předsedal Beria a na níž bylo jednáno o reformě policejní služby ve státech sovětského vlivu. Z Maďarska byli na schůzi přítomni Gabor a Gerse, z Rumunska Bodnarus. Na schůzi byly prý projednávány otázky vyřízení opozice a posl. Vodička tam měl prohlásit, že bude radikálně vyřízena nejenom strana soc. demokratická, nýbrž i národně - socialistická. (Poznámka: tato zpráva odpovídá v určité míře zprávě uvedené pod A-7)
4. V Zeesen u Berlína je prý velké středisko sovětské zpravodajské služby pod přímým vedením šéfa NKVD Beria.
5. Američané prý mají v Německu k dispozici 42 nově upravených letišť.
6. V Brémách byla ustavena „emigrační vláda Gdanska“, již stojí v čele nějaký p. Richter, a která žádá OSN, aby Gdansko bylo opět prohlášeno za autonomní a přijato za člena OSN.

C:

Forster Dulles jednal v Paříži i s de Gaullem, který mimo jinou pomoc prý žádal i úplnou americkou výzbroj a výstroj pro 40 divísi.

Pokud se týká nové Schumanovy vlády je sice podporována pravici, ale je v její akci proti komunistické straně. Proto její posice není ve skutečnosti tak pevná, jak by se mohlo zdáti z hlasování v parlamentu. Předpokládá se, že vláda, dříve nebo později, se ocitne ve stejné překerní situaci v parlamentě jako vláda Ramadierova. V dobře informovaných politických kruzích v Paříži se nyní má všeobecně za to, že nynější vláda nebude moci pokračovat bez podpory de Gaullovy skupiny a že tudíž bude nucena s ní jednat.

Pokud se týká londýnské konference předpokládá se už od počátku, že konference skončí neúspěchem a že po ní dojde k rychlému organizování západního Německa s hlavním městem Frankfurtem. Spojení fr. oblasti s anglo-americkou je prý hotovou věcí.

V Paříži se prodává na „černém trhu“ 1.- Kčs za 1.40 fr (místo 2.40 fr.), dokonce prý už byla nabízena v poměru 1:1.

Račte přijmouti, atd.

E.Ř.

XXXXXX

Paříž 9. prosince 1947

(Dodatečné vysvětlení k londýnské konferenci: byla to konference tak zv. „Velké čtyřky“: V.B., USA, Fr. a SSSR. Ve čtvrtek 11. prosince 1947 Molotov neočekávaně na schůzi svolanou odpoledne nepřišel. V pátek odpoledne se dostavil a velmi rozčilen prohlásil: My nyní víme, že se už od počátku počítá s neúspěchem této konference, a že má dojít ke sloučení západních zón Německa s hlavním městem Frankfurtem... A tím konference skončila. Tuto zprávu uvádím podle zpráv v pařížském tisku ze dne 13. prosince 1947. - Můj dopis byl v Praze doručen cestujícím letadlem dne 10. prosince odpoledne.

Paříž 17. ledna 1948

OPIS
jistě neušlo Vaši pozornosti, že
(Pokračování na str. 13)

Sloupek informací

o novém nebezpečí hladomoru v Habeši, o němž nikdo v amerických novinách už neřekne, že je zaviněn hlavně marxistickou vládou a nikoliv jen suchem.

Habeš je dnes opět ohrožena hladem; její marxistický diktátor však hlavně usiluje o zkomunisoání země

V Habeši, kde vládne železnou pěstí marxistický diktátor Mengistu Haile Mariam, je hlavně na severu země, 5 až 7 milionů lidí kvůli velkému suchu opět ohroženo velkým hladem. Přitom v severních provinciích Tigre a Eritrea asi devět různých marxistických skupin, mezi sebou hluboce rozdělených v boji o svrchovanost nad celým separatistickým hnutím, vede proti vládě v Addis Abebě už 25 let guerilovou válku, v úsilí dosáhnout svrchovanosti či aspoň částečné autonomie pro svá území. Podobně se také bouří somálské obyvatelstvo na jihovýchodní poušti Ogadenu. Mengistu kvůli své bezohledné komunismu země je nenáviděn širšími lidovými vrstvami, avšak přitom téměř všechny dnešní habešské politicky činné směry se kloní k marxismu. Mengistu se svou vládní klikou se drží u moci díky obrovské sovětské vojenské výpomoci; proti separatistickým snahám severu

chce užít jednak hladu, jednak nuceného přesunu obyvatelstva.

Habeš zůstává ekonomicky nejvíce zaostalou zemí světa. Primitivní zemědělství představuje hlavní součást habešské ekonomie; v tomto sektoru je zaměstnáno asi 90 % habešského obyvatelstva. Průmysl je teprve ve svých začátcích a poskytuje pouze asi 17 % hrubého národního důchodu. Počítá-li se hrubý důchod „na hlavu“ činí pouze asi 110 dolarů ročně na osobu a tedy je nejnižší na světě. Asi 90 % obdělávané půdy a dvě třetiny dobytka (celkem 43 milionů kusů) jsou soustředěny na habešské vysočině, vyprahlé sluncem, která byla v posledních 250 letech periodicky postižena katastrofálním suchem a z toho vzniklým hladem. Kromě toho níže položené pozemky, zejména na jihu země, které by byly úrodné, kdyby byly náležitě zavodněny, připraveny a obdělávány, jsou plně zanedbávány. Podle odhadu specialistů OSN se Habeši ročně nedostává asi 350,000 tun obilí k užiti

vení jejího obyvatelstva, a v době sucha se toto množství ztrojnásobí či zčtvrtinásobí. Bere-li se ohled na vysokou porodnost tamního obyvatelstva (v roce 1984 před sčítáním lidu se čekalo, že Habeš měla asi 35 milionů lidí, sčítáním se však zjistilo, že ve skutečnosti v tom roce měla 42 milionů obyvatel) - nezlepší-li se tamní zemědělská situace, na konci tohoto století se tam ročně bude nedostávat 2 miliony tun obilí a v případě velkého sucha až 7 milionů tun. K nápravě této situace by bylo třeba zvyšovat výtěžek tamního zemědělství o celých 8 procent ročně.

Marxistická vláda, které předsedá Mengistu, však dále plně zanedbává zemědělský sektor. Svě úsilí soustředí uje na zkollektivisování pozemků a na rozdrčení separatistických snah. Celá její zemědělská politika je nepříznivá soukromým zemědělským podnikatelům. Zatím dosud bylo zestátněno pouze asi 3 % zemědělských pozemků, na kterých byly utvořeny ekonomicky krachující státní statky. Jinak bylo na papíře rozhodnuto utvoření 24,000 „zemědělských družstev“, avšak farmáři zatím zůstávají soukromými podnikateli; plně zkollektivisování má být teprve prosazeno násilím. Farmáři musejí „prodávat“ vládě za velmi nízké ceny 50-75 % své sklizně; těchto potravin je pak užíváno k živění měst - kde vládní kontrola obyvatel je snadná - a armády o 300,000 mužích. Farmáři proto nemají žádný zájem na zvýšení své produkce, když za to téměř nic nedostanou. Protože v mnohých částech habešské vysočiny chybějí sjízdné cesty (obyvatelé někdy musejí jít pěšky až dva dny, než se dostanou k nejbližší cestě) a skladiště na obilí neexistují, habešské zemědělství ztrácí ročně asi 12 % své obilní produkce.

Světová banka poskytla od roku 1974 (po pádu režimu něguše) celkem 750 milionů dolarů hospodářské výpomoci, avšak těchto peněz nebylo téměř vůbec užito pro zemědělství. Pouze bylo postaveno několik továren na traktory - často v Habeši nepoužitelné - a na umělá hnojiva, jichž však dnes může používat pouze asi 7 % farmářů. Jinak nebylo pro zemědělství vykonáno nic. Proto Světová banka další finanční pomoc Habeši zastavila. Byla by ochotna poskytnout Habeši další pomoc pouze v případě, že by vláda zavedla zemědělskou politiku, která by povzbuzovala zemědělce ke zvýšení své produkce, a že by soustředila své

úsilí na zúrodnění a zavodnění pozemků na jihu země, které dosud nejsou obdělávány. Vládě však spíše záleží na provedení kolektivisace zemědělské půdy. Proto se pokusila přinutit přesídlení obyvatel ze severních vzbouřených provincií, postižených suchem na jih, kde byly pro ně založeny nové vesnice. Příchozím tam však téměř všechno chybělo a vláda jim nic neposkytla. Přesídlené obyvatelstvo se tedy většinou vrátilo zase zpět, zejména když se rozšířily zprávy, často nesprávné, že prý na severu se opět dostavily deště.

Sověti dávají Habeši zbraně, nikoliv potraviny

V letech katastrofálního sucha a hladu 1984-86 západní svět poskytl Habeši obilí a jiné potraviny v celkové hodnotě asi 2 bilionů dolarů; z toho celá třetina přišla ze Spojených států. V důsledku zpoždění této pomoci, v důsledku bojů na severu země a také v důsledku různých obstrukcí habešské marxistické vlády však tehdy zahynulo hladem několik set tisíc lidí, jímž se této pomoci včas nedostalo; někteří odhadují celkový počet tehdy hladem zamřelých lidí na celý milion. Sovětský svaz tehdy však neposkytl „spřátelené“ marxistické Habeši žádné potraviny; to přenechal Západu. Sám poskytl vládě Mengistu zbraně za 5 bilionů dolarů a dosud jí jich ještě stále poskytuje za 500 milionů dolarů ročně. Letos v lednu Sovětský svaz hlasitě oznámil, že prý poskytne Habeši na pomoc proti hladu 250,000 tun pšenice; ve skutečnosti tohoto obilí, pokud přichází, je užíváno pro Addis Abebu a pro

armádu. USA neposílají svou výpomoc v potravinách přímo habešské vládě, která by jí užila pouze pro „politicky spolehlivé“ obyvatele, a vyhladovělý sever by chladnokrevně nechala zemřít hladem. Posílají svou pomoc hlavně prostřednictvím soukromých dobročinných organizací jako jsou například Mezinárodní Červený kříž, Oxfam, Katolická charita a jiné. US katolická charita pro zámoří „Catholic Relief Services“ tam dodává každý měsíc potraviny za 1.5 milionu dolarů.

Polská vláda gen. Jaruzelskiho poslala „bratrské“ Habeši 5 milionů radiových přijímačů, jichž je nyní užíváno k šíření komunistické nauky do nejdlehlších míst této země. - USA zůstávají hlavním partnerem zahraničního obchodu Habeše. Dovážejí hlavně habešskou kávu, které Habeš vyveze celkem za 300 milionů dolarů ročně, většinou do USA. Habeš pak užívá získaných peněz na placení sovětských zbraní. Letos v lednu se zdálo, že vztahy mezi Habeš a USA se zlepšují, protože vláda v Addis Abebě pozvala na návštěvu asistenta US státního tajemníka pro africké záležitosti Chester A. Crocker-a; Mengistu však v poslední minutě, bez jakéhokoliv vysvětlení, tuto návštěvu zrušil. Spojené státy ve svém poměru k Habeši, stejně jako na jiných místech Afriky, se dnes pokoušejí odvrátit Afričany od Moskvy a přiklonit je k svobodnému Západu. Pokoušejí se o to například v Jižní Africe, v Angole, v Mozambiku a jinde. Dnes není možno říci, do jaké míry budou mít v této věci úspěch. Severní provincie Tigre a Eritrea už 25 let bojují za aspoň částečnou nezávislost svého

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Ill. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

March 26, 1988 — Vol. XIII. No. 13.

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

území. Před rokem jim v nové habešské ústavě byla sice slíbena jakási autonomie (podobná autonomii Slovenska uvnitř ČSSR), avšak tomuto slibu mnoho nevěří. Mengistu by chtěl užít letošního sucha k vyhladovění těchto provincií a ke skončení jejich secesních snah. Západní země nejeví ochotu pomáhat tamním guerilům, rozděleným na 9 skupin, protože jejich vedení je vesměs rovněž marxistické. Tak tamní hladově obyvatelé žijí pouze soukromé dobročinné organizace, a zčásti také Sudán, ačkoliv jeho vláda to činí se značnou nechtí. Sudán by i s touto svou výpomocí ustal, kdyby Habeš přestala podporovat černošské povstalce na jihu země.

Mengistu, skalní komunist, je pevně u moci

Mengistu je nadšeným marxistou; zůstává věren starému stalinskému zaměření. Moskva zřejmě dosud nepovažuje Habeš za zralou pro Gorbačovovu glasnost a perestrojku. Mengistu nyní sleduje jako svůj hlavní cíl provést kolektivizaci zemědělství podle Stalinova vzoru. Chce seskupit jednotlivé farmářské rodiny do nových vesnic, kde na ně bude snadný dohled, a kde budou muset zůstat politicky spolehlivými. Nynější sucha a hlad mu v této jeho snaze napomáhají. Stejně mu napomáhají v úsilí o zdolání severní rebelie; chtěl by převést „severní bandity“ na dosud neobdělávaný jih. Nebudou-li chtít, nechají se zemřít hladu. Tak zabije dvě mouchy jednou ranou. Na zemědělců tak čeká hrozné utrpení, mnozí to zaplatí svými životy, avšak zkomunizování země bude provedeno neochvějně s veškerou brutálností.

Možná, že později Moskva bude chtít nahradit „charismatického“ Mengistu někým spolehlivějším a více přízpusobeným okolnostem doby, jako to má ve zvyku činit. V Mad'arsku nahradila Nagy Kadárcem, v Československu Gottwalda Zápotockým, učinila to také v Afghánistánu a nepodařilo se jí to na ostrově Grenadě. K odstranění Mengistu by možná užila severních rebelů, kteří si udržují dobré vztahy s Čínou, Kubou, Sýrií a Libyí, anebo jiných marxistických směrů uvnitř Habeše, které Mengistu kritizují kvůli jeho nezájmu o zlepšení ekonomie země, zejména zemědělství. Dnes se však zdá, že Mengistu drží se svými blízkými spolupracovníky vládní moc v Habeši pevně ve svých rukou.

K sedmdesátiletému výročí Československé národní rady americké

Za několik měsíců tomu bude již sedmdesát let, kdy byla založena Československá národní rada americká. Její základní snaha je i dnes stále stejná, sdružovat občany československého původu at' jsou kdekoliv. Zvláště v dnešních dobách je to nutné, neboť jsou roztroušeni po celé Americe i jiných světadílech. Je jich mnoho, kteří se obracují na ČSNRA o pomoc a o různé informace. V měsíčních výkazech o činnosti Rady jsou zapsána různá jednání s emigračními úřady zde i v Evropě, hledání zaměstnání pro nově přijaté, návštěvy různých soudů v jejich zájmu, styk s Červeným křížem při hledání ztracených osob, s Katolickou charitou atd.

Důležité je, že Rada spolupracuje s americkým Státním departamentem. Americké delegaci zúčastněné na poradách Helsinského výboru o lidských právech, konaných v Madridu, teď ve Vídni, připravila Rada obsáhlý dokumentační materiál o poměrech v Československu, o uvězněných, o Chartistech atd. Tento materiál je pak použit americkými zástupci při jednání s československou a sovětskou delegací. Členové předsednictva jsou zváni na různé informativní schůze do Washingtonu s americkými vládními představiteli. Rada jako celek podporuje americkou vládu v jejím úsilí zajistit světový mír a lidskou svobodu.

Rada je organizací celonárodní. V odbočkách i v předsednictvu jsou starokrajané i novoameričané z exilových řad. Všechny funkce, které zastávají jsou čestné a bezplatné, v případě úředních cest si sami platí cestovní výdaje a pro budoucnost bez jakékoli naděje na nějaké výhody.

Založení Rady před 70 lety bylo vyvrcholením úsilí krajanů k osvobození československého lidu a založení Republiky. Rovněž i tak po válce přispívala ke stabilizování životních poměrů v

Československu. Za druhé světové války znovu usilovala o osvobození Československa. Po válce se zúčastnila sociální pomoci postiženým, v akci American Relief for Czechoslovakia. Po komunistickém puči v Československu v únoru 1948, Rada ihned pochopila rozsah tragédie a vyslala delegaci k prezidentu Trumanovi, který učinil určitá opatření proti komunistům. Rada již tehdy poprvé vznesla požadavek svobodných voleb v Československu. Pomáhala politickým uprchlíkům v táborech a její členové podepsali sta záruk, aby mohli vyemigrovat do Spojených států. Po obsazení Československa vojsky Varšavského paktu v srpnu 1968 a posléze i vojsky ruskými, požaduje, aby všechna vojska byla z Československa odvolána a aby tam byly provedeny svobodné volby. Při poslední schůzce presidenta Spojených států R. Reagana s ruským premierem Gorbačovem nepřišlo na pořad jednání o Československu a o střední Evropě vůbec. Proto Rada zaslala prezidentu Reaganovi dopis, v němž vyslovila zklamání a žádá, aby při příští schůzce, která se má uskutečnit v Moskvě, byla záležitost Československa dána na pořad jednání.

Vy, kteří jste odešli z Československa, zapojte se do Národní Rady a pomozte tak udržet naši národní totožnost v Americe a svému národu z něhož jste vyšli, zas ke svobodě. O přihlášku zavolejte na číslo 656-1117, neb pište na adresu Czechoslovak National Council of America, 2137 So. Lombard Ave., Cicero, IL. 60650.

Březen 1988

Joseph Bárta

JANITORIAL HELP
WANTED
FOR OFFICE
TWO DAYS A WEEK

IDEAL FOR SEMI - OR RETIRED PERSON
CALL: 9:00 A.M. - 3:00
Ø 733 - 6112

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Zpráva o činnosti
v Odbočce 28. říjen ČSNRA od poslední výroční schůze konané 12. ledna 1987 do dnešní valné hromady 8. února 1988.

Při poslední valné hromadě měla Odbočka celkem 48 členů. Během doby Libuše Šumová zaplatila členské příspěvky na rok 1987 a požádala, aby na rok 1988 byla z členství vyškrtuta. Dále za rok 1987 členské příspěvky i přes upomínku, nezaplatila Elis Tesařová a Vladimír Tomsa.

Schůzí bylo celkem šest: 1. valná hromada, 2 schůze členské, 2 schůze výborové a 1 schůze pracovní.

13. dubna 1987 Odbočka uspořádala pro veřejnost informační přednášku br. Ing. H. Tabáka o nové úpravě daní, 12. září 87 byl pod záštitou Odbočky hrán tenisový turnaj, 14. listopadu byl uspořádán tenisový večírek a 14. prosince byla odbočková schůze spojená s vánočním programem.

Členové Odbočky se v hojném počtu zúčastnili na vzpomínkové oslavě 50. výročí smrti prvního presidenta Československé republiky T.G. Masaryka, kterou uspořádala 11. května 87 Chicagska univerzita. 6. června se zúčastnili v obci Crest Hill, Ill. vzpomínkové trizny na vyvraždění obyvatel obce Lidice, v srpnu 87 se zúčastnili průvodu „Captive Nations“ v Chicagu a osobně se zapojili do příprav na vzpomínkovou oslavu 28. října, vzniku ČSR, která se konala ve škole K. Havlíček v Berwynu, Ill.

J.B.

Ve státě Colorado zemřela krajanka Žofie Šmahová.

Nejstarší česká osadnice ve státu Colorado paní Žofie Šmahová zemřela letos v domě důchodců v Castle Rock poblíž Denveru 25. února ve věku přes 100 let.

Narodila se v Jugoslávii 15. května 1887 a přijela do Chicaga jako mladá dívka. 12. května 1907 se v Chicagu provdala za Ladislava Šmahu, který zemřel už před 50 lety. Zesnulá milovala kolorádské hory a byla až do pozdních let vášnivou houbařkou.

Nechť odpočívá v pokoji.

Československá ženská národní rada v exilu pořádá
**LITERÁRNÍ
A SPOLEČENSKÝ
VEČER**
V SOBOTU 9. DUBNA 1988
v restauraci Old Prague
5918 záp. Čermáková tř.,
Cicero, IL.

Program:

**PODÍL ŽEN
NA ČS. LITERATUŘE**
Výňatky z literárních prací českých a slovenských spisovatelek vybral a přednášku připravil Dr. František SVEJKOVSKÝ, profesor slavistické literatury na University of Chicago.

Večere v 6:30 P.M.

Program v 8:00 P.M.

Cena za večeri \$15.00 na osobu (family style: kachna, vepřová, svíčková) nebo ryba na grilu (označte na objednávce)

Objednávky a šek vystavený na Milada Fast, ČŽNR, zašlete nejpozději do 6. dubna 1988 na: Mrs. Milada Fast

277 Quincy
Riverside, IL. 60546
tel: 447-1782

JARNÍ ZÁBAVA Národopisného kroužku ÚMS

Národopisný kroužek Ústředny moravských spolků pořádá

V SOBOTU 16. DUBNA 1988
V SÁLE SOKOLA BERWYN

Jarní taneční zábavu.
K tanci bude vyhrávat populární
CZECH EXPRESS BAND
ze St. Louis, MO.

kteřá se tak osvědčila na poslední zábavě Sparty. O dobré pohostění i občerstvení bude náležitě postaráno po moravském způsobu.

Národopisný kroužek zve srdečně celou naši veřejnost k hojně účasti.

Nezapomeňte - sobota
16. dubna v Sokole Berwyn.

Pravidelné české bolioslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Kašpárkovo loutkové divadlo,

v sobotu 26. března 1988
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole
5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpárek!!

DOBA POSTNÍ

NEDELE KVĚTNÁ — PAŠIJOVÁ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — tys nám poslal svého Syna: — stal se člověkem, — ponížil se a byl poslušný — až k smrti kříže. — Dej, at' také my konáme v každé situaci tvou vůli, — abychom vydávali tvému Synu svědectví — a měli účast na jeho vzkříšení. — Nebot' on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA ISAIÁŠE (Iz 50, 4-7)

Pán, Hospodin mi dal jazyk učedníka, abych uměl poučovat znaveného utěšujícím slovem. Každé ráno mi budí ucho, abych ho poslouchal, jak je povinnost učedníků. Pán, Hospodin mi otevřel ucho.

A já se nezdráhal, necouvi nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bít, své líce těm, kteří rvali můj vous. Neskryl jsem tvář svou před hanou a slinou.

Pán, Hospodin mi však pomáhá, nebudu tedy potupený. Proto dávám stvrdnout své tváři jako v křemen a vím, že nebudu v hanbě.

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA FILIPANŮM (Flp 2, 6-11)

Ježíš Kristus, ačkoliv má božskou přirozenost, nic nedbal na svou vznešenost, že je rovný Bohu, nýbrž sřekl se sám sebe, když vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jako jeden z lidí. Navenek se jevil jako každý jiný člověk, ponížil sám sebe, když se stal poslušným až k smrti, a to k smrti na kříži.

Proto také ho Bůh povýšil a dal mu jméno, které je nade všechno jméno, aby ve jménu Ježíšově poklekalo každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí, a aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pánem ke slávě svého Boha Otce.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 21, 1-11)

Když se přiblížil k Jeruzalému a přišel do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky a řekl jim: "Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou osličí a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: 'Pán je potřebuje.' A on je hned pošle. To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka:

Povězte decti Siónské:

Hle, král tvůj přichází k tobě,

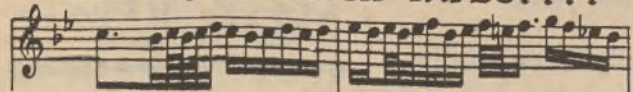
tichý a sedící na oslu,

na oslátku, potomku matky Jhu podrobené.

Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. Přivedli osličí i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil. A mohutný zástup prostíral za cestu své pláště. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: "Hosanna synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově. Hosanna na výsostech!"

Když vjel do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: "Kdo to je?" Zástupy odpovídaly: "To je ten prorok Ježíš z galilejského Nazareta."

KRÁSNA ČESKÁ MUZIKA!!!! BEAUTIFUL CZECH TAPES!!!!

Two beautiful Czech tapes entitled "Classics from Czechoslovakia" and "Czech Christmas and Religious Favorites". With great music and beautiful voices, the "Classics" has songs such as Cerny Cikan, Do Lesicka, U Studanky. Also available is the "Religious" tape with beautiful hymns recalling the lovely songs sung at Czech Masses such as Tisichrat Pozdravujeme, Poj'd Spasiteli, etc. Side Two has beautiful Christmas carols (koledy). Great gifts for birthdays, anniversaries, Mother's Day or Father's Day!! A total of 17 songs on each tape with lyrics included. Send \$8.50 plus \$1.50 postage and handling for each tape to East Bernard, Czech Singers, c/o Martha Viktorin, Rt. 2, Box 224, East Bernard, Texas 77435. Please specify which tape you want.

Otec Jiří Novotný, S.J.
Český misijní dům v Montréale

Květná či pašijová neděle

27. března 1988

Evangelium k průvodu: Mar. 11, 1-10

Vjezd Páně do Jerusaléma

Slavnostní vjezd do Jerusaléma je zaznamenán všemi čtyřmi evangelisty. Zřejmě připisovali veliký význam této události, která měla být charakteristickou mesiášského krále.

Při různých příležitostech Bůh ukazuje, že nemá zapotřebí lidského uznání k tomu, aby vládl nad světem. Nějaké ceremonální formality jsou mu úplně zbytečné. Normálně takový slavnostní vjezd by měl znamenat začátek vlády mesiášského krále. Provolání lidu: „Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.“ vzaté z žalmu, tomu nasvědčovalo. Král, doprovázený svými stoupenci, vjíždí do města, aby se ujal vlády, zástup ho radostně vítá a král se odebrá do chrámu, na jehož prahu ho již čekají kněží, aby vzdal poctu místnímu božstvu a přijal prostřednictvím kněží jeho požehnaní.

Kristus Pán neodmítl užít tohoto symbolu, ale dal mu jinou náplň. Království duchovní, království nebeské, nemá zapotřebí žádné zvláštní veřejné okázalosti. Místo hrdého koně poslouží docela dobře skromný soumar, oslík. Ovšem, při výběru cítíme, že se dává přednost zvířeti, které odpovídá rituální čistotě, tolik důležitou ve Starém zákoně. Na oslíku nikdo ještě nikdy neseděl. Pán byl první, kdo ho k cestování užil.

Do chrámu vešel Pán sám a ne za pomoci a doprovodu kněží, jak tomu bývalo obvyčejně. O tom se v našem úryvku již nemluví, ale v evangeliu to následuje. Jednak se Kristus Pán

cítí pánem chrámu, „domu svého Otce“, jednak jerusalémský chrám jeho příchodem odehrál již svou úlohu. Evangelium se nikdy nezmiňuje o přítomnosti Páně při obětech chrámových. Tentokrát jen přišel, aby jej vyčistil, zase ve snaze o tutéž čistotu.

1. čtení: Is., 50, 4-7

Pán mi probouzí uši

V druhé části Isaiáše najdeme zpěvy, které byly v poslední době označeny jak písně Služebníka Božího, Služebníka Jahve. Prorok tam obvyčejně nechává mluvit samého Boha a ten představuje svého služebníka v jeho poslání, v jeho působení, v jeho utrpení. Toto utrpení by lidé jinak nečekali u člověka, kterého Bůh vzal pod svou ochranu.

Náš úryvek uvádí třetí z těchto písní služebníka a zde výjimečně mluví služebník sám. Zmiňuje se o své působnosti, kde slovem povzbuzuje ty, kteří toho mají zapotřebí. Když slyšíme, že mu Hospodin každého jitra probouzí uši cítíme, že je ve stálém styku s Bohem. Pozastavíme se jen nad tím, že se chváli, že nevzdoruje a že se neuhýbá. Začínáme tušit, že přízeň Boží ho zavazuje určitým obětím, k nimž on se již připravuje.

A služebník je si toho vědom. Neskryvá svá záda před údery, ani svou tvář před potupami. Nestěžuje si však na toto zlé jednání, jež je ubohou odměnou za to, že chodí a dělá dobro. Potupu ze strany lidí nepovažuje za zahanbení, protože má důvěru v Boha, který mu nakonec zjedná spravedlnost.

Tak toto čtení Isaiáše jakoby spojovalo slavnostní vjezd do Jerusaléma, který korunoval veřejnou činnost Páně v očích lidí, s utrpením, které lidé chápat nebudou a před kterým sami apoštolové utekou. Tedy Isaiáš vlastně již předvídá tajnou ochranu Boží, rehabilitaci,

která skutečně přišla vzkříšením Páně.

2. čtení: Fil., 2, 6-11

Pán mu dal jméno

V nejnovějších vydáních bible se tato pasáž epístoly k Filipským tiskne ve volných verších. Považuje se totiž za jeden z dosti početných hymnů, které se nacházejí v Novém zákoně, hlavně ve Zjevení svatého Jana. Ale tato poesie není pouze slovní. Tak hluboko vyjádřenou a vysvětlenou velikost a ponížení Páně najdeme těžko někde jinde.

Začíná se čistě Janovým tématem. Žádné evangelium, kromě svatého Jana, nemluví o tom, že by Kristus Pán byl existoval již před svým pozemským zrozením. Všichni, hlavně Marek, hledí ho představit jako skutečného člověka, podobného jiným ve všem, kromě hříchu. Jen Jan uvádí, že Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Pavel to vyjadřuje jiným způsobem, říká, že byl rovným Bohu. Jan mluví docela neutrálně o vtělení; konstatuje je, Pavel k tomu přidává zhodnocení a cítí, že pro Boha vtělení v lidskou přirozenost bylo ponížením nebo ještě více, anihilací, zničením, „kenosis“, pro kterýžto výraz v našem slovníku najdeme těžko překlad.

Pavel zhodnocuje i veřejný život Páně. Zázraky a učení jako by ho nezajímali. Všechno se dělo z poslušnosti k Otci a tato poslušnost se nezastavila ani před dobrovolným přijetím smrti. U Jana řečne Pán: „Já svůj život dávám a Já si jej opět беру.“

Ta rehabilitace služebníka Jahve, kterou Isaiáš jen máti předvídal, se u Pavla představuje velmi jasně. Bůh ho povýšil a dal mu jméno nade všechno jméno. Všechna kolena se před ním budou sklánět.

Perikopa končí frází, která byla dlouho špatně chápána. Říkalo se: „Protože Pán Ježíš Kristus je ve slávu Boha Otce“. Dnes se překládá: „Protože Ježíš Kristus je Pán ve slávu BOha Otce“. Rozdíl smyslu je zde veliký. Říci, že Kristus je Pán, znamená říci, že je Hospodin, že je Kyrios, že je Adonaj. Český, řecký, hebrejský takovým způsobem byl ve Starém zákoně označován jen Bůh Jahve. Pavel zde tedy mluví o božství Krista celkem dosti otevřeným způsobem, pro toho, kdo dovede chápat.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

7002 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí baťovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!“

TRUCK DRIVERS

over the road, D licence - three or more years experience. Immediate opening.

☎ 521 - 5053

DOHODA S VATIKÁNEM na obzoru

V minulých letech bylo sice historické členění katolické církevní správy uvedeno v soulad se současnými státními hranicemi, ale o nedobré právní i faktické postavení katolické církve v Československu svědčí mj. skutečnost, že ze třinácti diecézí pouze tři mají svého biskupa. Pražskému arcibiskupovi kardinálu Tomáškoví je 89 let, banskobystrickému Ferencovi 78 a nitranskému Passtorovi 76 let. Ostatní diecéze jsou spravovány tzv. administrátory. Podle církevního práva je tato funkce pouze přechodná a po smrti biskupa má trvat co nejkratší dobu, nicméně v některých diecézích je takové provizorium uplatňováno už celá desetiletí.

Naposledy byli noví biskupové u nás jmenováni v roce 1973, ale bylo to pohřbu řešení kompromisní, neboť někteří z nich nebyli a to do stát svým pastýřským závazkům a většina diecézí zůstala i nadále zcela osiřelá. Když bylo v březnu 1982 vydáno prohlášení Kongregace pro klerus, jímž se mimo jiné zakazuje kněžím činnost ve sdružení Pacem in terris, československá vláda reagovala podrážděně a přerušila s Vatikánem na delší dobu jednání.

V červenci 1985 navštívila Prahu vatikánská delegace v čele s kardinálem Casarolim

- vatikánským představitelem na úrovni ministra zahraničí. Byl tehdy přijat i prezidentem Husákem. Při setkáních s vládními představiteli byla dohodnuta kritéria pro jmenování nových biskupů, kteří však podle dekretů z roku 1982 nesmějí nadále setrvávat v hnutí Pacem in terris, i když byli třeba předtím jeho členy. Kardinál Casaroli se tehdy zúčastnil též památné velehradské pouti, po níž měla jednání pokračovat, ale československá strana (snad pod dojmem statistické účasti věřících) odmítla zasednout k jednacímu stolu.

Dva roky se nic nedělo. Teprve po několikeré urgenci z Vatikánu mohl v lednu 1987 navštívit Prahu arcibiskup Colasuono, nový muž zodpovědný ve vatikánské diplomacii za východní Evropu. Ale opět nic, až se situace značně vyhroutil po úmrtí dvou biskupů - v Olomouci a Trnavě. Možná i proto v prosinci minulého roku navštívil Vatikán ředitel Sekretariátu pro věci církevní při federální vládě ČSSR Vladimír Janků v čele vládní delegace, která jednala pouze o jmenování nových biskupů, třebaže okruh nevyřešených problémů ve vztazích mezi církví a státem je podstatně širší.

V lednu pokračovalo jednání v Praze. V. M.

rávem zasahuje do výběru posluchačů bohosloví. Po podání přihlášky ke studiu je kandidát vystaven tlaku ze strany policie, je několikrát předvolán k výslechům a je vybízen ke spolupráci s policií. Ze strany ředitele střední školy je mu předtím už vyhrožováno, že nedokončí své studium, bude-li se dožadovat vstupu do semináře, že bude mít existenční potíže - (nejen on, ale i jeho rodina a přátelé) - Těm nejdůležitějším a nejschopnějším zájemcům o kněžství pak nezbyvá, než se před marxistickými členy zkušební komise přetvářovat a dělat ze sebe „strašpytle a přihlouplé primitivy“.

Fakultu vede děkan František Vymětal, poslanec Federálního shromáždění a předseda prorežimní organizace Pacem in Terris. Vyučující jsou dosazováni státem. Jsou to někdy lidé s nízkou odbornou pedagogickou a duchovní úrovní, toužící po titulech, pohoršlivého života a pro komunistická vládní vyznamenání zapoměli na solidaritu církve. Mnohdy nemají ani požadované vzdělání a nejsou patričně orientováni v oboru, kterému vyučují, podobně jako když po roce 1948 udělali komunisté z věrného bolševika vrátného ředitelem továrny. Bohoslovci jsou nuceni účastnit se výuky takzvaných „společenských věd“ čili marxisticko-leninské ideologie, kterou přednášejí státem určení marxističtí specialisté. Studenti bohosloví pak nejsou při svém studiu vůbec informováni o teologických disciplínách, jsou záměrně izolováni od církevního dění ve světě, trpí naprosto nedostatkem základní literatury a není jim dovoleno studovat v zahraničí. Na bohoslovecké fakultě dokonce chybějí některé katedry důležitých oborů. Vyučování je navíc narušováno bezdůvodným předvoláváním k výslechům na policii.

Po druhém ročníku je

studium přerušeno povinnou dvouletou vojenskou službou, při níž je na bohoslovce všelijak naléháno, aby se „farářství“ zřekl.

Na bohoslovecké fakultě se neslaví církevní svátky, ale zato se slaví všechna významná komunistická výročí.

O duchovní formaci se v semináři starají pouze dva spirituálové - (na 260 studentů) - a jejich jmenování závisí a státní správě. Bohoslovci jsou navíc záměrně izolováni od veškerého duchovního a kulturního života v zemi. Výchova v semináři v komunistickém Československu dnes dokonce deformuje osobnost a osobní autenticitu. Všeobecná kulturní výchova tam neexistuje jen proto, aby budoucí katolíci faráři vypadali jako „blbečkové“. Studenti nesmějí být vychováni k angažovanosti pro věc církve.

Ani prostředí semináře nevyhovuje. Všechno je stísněné. Je zde nedostatek „provvozních“ místností a existující prostory jsou hygienicky závadné. Ani t.zv. provozní personál neexistuje! Funkce vrátných, šoférů, údržbářů a knihovníků musí zastávat bohoslovci sami na úkor studia. Pouze dvě nevěřící ženy, dosazené správou, vykonávají funkci hospodáře a ekonoma. To vše ale ještě nevyčerpává krajně svízelnou situaci litoměřických bohoslovců. Proto se studenti bohosloví obracejí se svou naléhavou výzvou na všechny vládní činitele a prosí věřící o to, aby seznámili veřejnost s jejich situací. Jsou přesvědčeni, že budou-li věřící občané za nimi neochvějně stát, pomohou jim účinným způsobem vytvořit základní podmínky k normální klidné přípravě na kněžské povolání.

Tento text je datován 28. ledna 1988 a jsou na něm podepsáni bohoslovci litoměřického semináře.

Také bohoslovci z litoměřického semináře se po 40 letech všestranné diskriminace dožadují na čs. komunistickém režimu o svá občanská práva, zaručená Čs. státní ústavou, avšak až dosud neustále násilně porušovaná

Dne 10. února 1988 se bohoslovci římsko-katolické bohoslovecké fakulty v Litoměřicích na žádost ministerstva kultury ČSR zúčastnili oslav 40. výročí komunistického převratu. Jeden z bohoslovců však kategoricky svou účast na „oslavách“ odmítl a proto byl ze semináře komunistickým církevním tajemníkem jednoduše vyhozen, čili „přerušil“ studium bohosloví. Ten seminarista 2. ročníku se jmenuje Antonín Štajner, a na rozloučenou řekl svým kolegům - spolubratřím:

„Podstatným prvkem hlásání Kristova evangelia v církvi je svědectví o svobodě, k níž povolal Kristus všechny lidi svým vykoupením, neboli vysvobozením od zla a darem milosti zlu odporovat.“ Antonín Štajner dále - kromě jiného - řekl: „Bůh ví o mně i o mé touze být jeho knězem a sloužit jeho lidu, ale jeho volání není zrovna vázáno na můj pobyt v litoměřickém semináři. Bratři, prosím Vás, modlete se s neotřesenou vírou! Ještě více se pro církev oběťte, a hlavně se nebojte ani vyloučení ze semináře, které mne potkalo. Kristus říká ve svém evangeliu: což se neprodávají dva vrabci za haléř? A ani jeden z nich nepadne na zem bez vůle našeho Otce. Nebojte se tedy, vždyť máte větší cenu, než všichni vrabci dohromady! A svatý Pavel prohlašuje: vím, komu jsem uvěřil! Pamatujte i na to, jak často nás Otec kardinál Tomášek povzbuzuje poselstvem Panny Marie z Fatimy!

Litoměřičtí seminaristé pak sepsali a veřejně vydali dokument „K situaci jediného katolického semináře v Čechách a na Moravě.“ Všichni bohoslovci semináře v Litoměřicích souhlasí s 31 body žádosti katolických věřících o situaci katolické církve v Československu, podpořenou kardinálem Tomáškem a poslané vládním orgánům. Pokládají však za nutné rozvést některé z těchto bodů, které se bezprostředně týkají bohoslovců.

Výchova bohoslovců probíhá ve dvou od sebe oddělených institucích; v semináři a na fakultě. Seminář je státní správou považován jen za ubytovnu, která je podřízena vedení fakulty a tudíž státu. Stát nep-

ANNOUNCE
New Evening
Prices!

Klas
RESTAURANT & LOUNGE

5734 W. Cermak Rd., Cicero

SENIOR
CITIZENS
SPECIALS
Homecooked
LUNCHES
\$4.20 TILL 4:30 P.M.
Sundays
10% OFF
TOTAL BILL

MONDAY THRU THURSDAY
DINNER AT LUNCH PRICES!

- Juicy Pork • Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken • Beef

Dishes • American Favorites
• Seafood

\$4.50

For Daily Specials and Reservations
652-0795

Complete With Dessert and All The Trimmings
For Approximately

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového perí a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700
Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

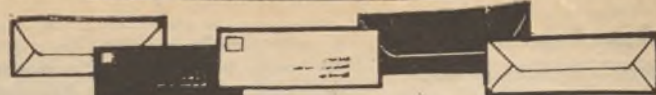
FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.
Family Physician
8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:
Pondělí 9:00 a.m. – 9:00 p.m.
Úterý 1:00 p.m. – 9:00 p.m.
Středa 9:00 a.m. – 1:00 p.m.
Čtvrtek 9:00 a.m. – 9:00 p.m.
Pátek 9:00 a.m. – 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
☎ 387-7000

DOPISY našich čtenářů

New York N.Y.

DOPIS M. GORBAČOVI

březen 1988

Pan Michael Gorbačov
generální tajemník
Komunistické strany SSSR
Kreml, Moskva, SSSR
Vážený pane generální tajemníku,

prosím, abyste přijal můj dopis, který píše v dobrém úmyslu. Rád bych připomněl různé události a případy umlčených lidí, kterým dnes můžete neomezeně vládnout.

V době bolševické revoluce jsem byl svědkem toho, jak marxisté, kteří neměli stálý domov, se dopouštěli násilných činů na lidech, kteří jim nic neudělali, jen proto, že ti lidé byli vyznavači náboženství.

Také jsem byl svědkem deportace mnoha nevinných sovětských občanů i cizinců na otrocké práce do sibiřských končin, kde mnoho postižených zahynulo hladem, vysílením a nemocemi.

V době, kdy Stalin a Hitler uzavřeli dočasnou a pro nás překvapující vojenskou dohodu a rozdělili mezi sebou Polsko, sám jsem poznal komunistický žalář, a proto jsem varoval před násilím, kterého se nedopouštěli jen nacisté, ale také komunisté. Nakonec jsem dobrovolně, ale nerad opustil vlast a odebral jsem se do USA, poněvadž jsem se Stalinovými metadami nemohl ztotožnit.

V nesvobodných zemích, kde národům byl vnucen komunistický režim, dochází k svévolnému ničení chrámů a narušování křesťanské tradice, diktát umlčuje kněze a vlastence, falšuje dějiny a nepravdivě píše o blahobytu, ke kterému je tam daleko. Proti tak nežádoucím poměrům nepomohou Vaše lichotivá slova o perestrojce, glasnosti a liberalizaci; zde je třeba energických činů, aby se poměry v postižených národech zlepšily.

Poněvadž se zdá, že jste si

některých nedostatků vědom a chcete najít účinné řešení, rád bych Vám sdělil, co většina pozitivních vlastenců a křesťanů od Vás očekává: vynasnažte se obnovit náboženskou a politickou svobodu, umožněte soukromé podnikání, volnost cestování, nezávislý tisk a soudnictví, nechte lidi zakládat různé prospěšné organizace. Odvolejte své armády z okupovaných zemí! Nepodporujte podvrtnou činnost komunistických agentů ve svobodném světě! Letos bude v Rusku slaveno tisící výročí počátku křesťanství; to by snad byla dobrá příležitost k některým z nutných reforem.

Přeji Vám vše nejlepší a prosím, abyste přijal projev mé úcty.

Josef V. Tománek

New York - N.Y.

DOPIS M. JAKEŠOVI

4.III.1988

Pan Miloš Jakeš
generální tajemník
Komunistické strany Československa
11908 Praha - Hrad
Československo

Pane generální tajemníku,
prosím, abyste objektivně uvážil tyto řádky.

Vždycky jsem se hlásil k českému národu a zajímal jsem se o jeho osud. V minulé válce jsem bojoval proti nacistům a v době tvrdého stalinismu jsem byl nucen odejít do exilu.

Ale i v Americe sleduji vývoj a život v okupované vlasti. Lituji, že v ní stále a zbytečně setrvává sovětská armáda, a že státní podniky a zemědělská družstva nejsou schopny dostatečně zásobit obyvatelstvo, ani vyrábět hodnotné zboží pro export. Snad sám nahlížíte, že vláda bude musit provést dalekosáhlé změny, aby zlepšila životní podmínky našeho lidu.

Nyní, když si celý svět připomíná padesáté výročí nacistické invaze a dvacáté výročí vpádu vojsk Varšavské smlouvy do Československa, když Gorbačov vyvíjí největší diplomatické úsilí a slibuje, že provede reformy a liberalizaci, aby lid ušetřil hladu, nastala vhodná doba, aby v naší vlasti došlo k změnám, které by uskutečnily lepší život našeho národa. Dovolil jsem si uvést návrhy k změnám a ujišťuji, že nejsem sám, kdo takto uvažuje:

1. Odchod sovětské armády z Československa, neboť jí není zapotřebí, a zrušení vojenských atomových základů, které jsou

národu nebezpečné a k jejich založení došlo bez souhlasu domácího lidu.

2. Propuštění politických vězňů a všech, kteří bez příčiny musejí obývat tak zvané výchovné a pracovní tábory.

3. Zoranisovat vládu tak, aby se lidé těšili náboženské, politické, kulturní a osobní svobodě. Pokud lidé dělají něco z donucení, stejně to nikomu a ničemu natrvalo neprospěje.

4. Ústava by měla zaručit, aby lidská práva a důstojnost byly respektovány.

5. Občanům by mělo být povoleno volně cestování do ciziny, neboť mají právo poznat, jak se žije jinde. Exulantům by měl být povolen styk s rodinou, aniž by jí to u úřadů škodilo.

6. Ekologické nebezpečí by mělo být odstraněno vzhledem k zdraví a bezpečnosti občanů.

7. Měly by být povoleny svobodné a tajné volby a připuštěna politická oposice.

8. Území Podkarpatské Rusi, které bylo „odstoupeno“ Sovětskému svazu neprávem Benešovou vládou, by mělo být vráceno.

Budou-li tyto body splněny, vláda může český a slovenský lid uchránit před násilným odnárodněním. Už teklo dosti krve nevinných vlastenců a je mezi nimi hodně katolických kněží, např. Josef Toufar, dp. Coufal, dp. Štefan Polák a jiní.

Karel Marx nemohl ve své době předvídat, jak bude vypadat světová situace za atomové éry. Ani jeho atheismus odsouzený Piem IX. se neosvědčil pro lidstvo jako užitečný.

Vím, že statisíce českých a slovenských věřících podepsalo petici v níž žádá, aby vláda přistoupila na podmínky náboženské svobody.

Svobodnému národu a vlasti:
Zdař Bůh!

J. Tománek

Coquitlan - B.C.

Kanada

Drahý Otče Vojtěchu a milá redakce,

tuhle nedávno jsem potřeboval v sobě přemoci vztek, a tak jsem začal psát. Vzniklo z toho toto povídání, a tak to posílám čtenářům H.N., bude-li se Vám to hodit.

Nejlepší časy na světě

Začalo to u holiče. Když nemá zákazníky, tak vytáhne svoji chromatickou harmoniku a hraje si pro sebe a pro svou radost. Jmenuje se Erik. Mimo

té harmoniky je na něm zajímavé, že je praktický katolík; ne každý holič v Kanadě je totiž katolík. A také to, že JE skaut. Trvá na tom je, protože uvědoměle tvrdí, že skautem člověk buď je, anebo není. A když jím jednou je, tak jím je po celý život. Pro kapsu je zajímavé a důležité, že je Erik tím nejlevnějším holičem v našem okolí a staré dědky stříhá téměř zadarmo. Jenom se nesmí na něho spěchat. Rád si popovídá, a to dělá radost i mně. Jednoduše, jeho skautská vyprávění mne současně omílazují. Vyvolává ve mně mnohé vzpomínky i na to, na co jsem už úplně zapomněl.

A tak vděčím Erikovi za znovu v duchu prožitá dobrodružství a přátelství, táborové ohně, hlídky v noci a k ránu - (ty byly nejhorší) - a „Tři orlí pera“, i jiné zážitky, které mi ve vzpomínkách oživily.

U mne to skautování začalo na Slovensku v Beluši u Trenčanských Teplíc. To se psal rok 1934 a Pater, Otec Method Klement, benediktin z pražských Emauz, uspořádal první letní tábor pro své skauty - ministry z „Legio Angelica“. Určitou zvláštností bylo, že oddíly L.A. byly registrovány přímo jako svazové, a ne jako katolických skautů. Můj oddíl měl číslo 48; pak byly ještě dva nebo tři další oddíly L.A. Protože jsme tehdy neměli žádnou nejlepší zkušenosti, byl to první tábor vůbec, proto bylo velkou výhodou, že jsme v Beluši byli již v existujícím táboře slovenských skautů, s kuchyní a první pomocí v budově, která sloužila jako velitelství. Stany, do podkroví sestávaly většinou ze „čtyřáků“, jen pro ty nejstarší bylo několik „dvojáků“. Mezi těmi nejstaršími byli tehdy Saša Heidler a At'a Mandl, pozdější seminaristé z Nepomuceňa, tam ještě za války vysvěcení, dnes bohužel oba již na pravdě Boží. At'a zemřel po útrapách v komunistických věznicích, Saša uštván prací v exilu.

Po Beluši přišly dva tábory po sobě v Kunkovicích u Velhratic, a pak ten nejlepší ze všech v létě 1937 - ve Lnářích, přímo v lese s moc hezkou srubovou kapličkou. Dřevo na podsady jsme měli z augustiniánského kláštera a kuchyni jsme měli v takové veliké položámě; nevím již, co na tom bylo pravdy, ale říkalo se, že se tam našla zakopaná kobyla, a proto se té části lesa říkalo „Na kobyle“. To nám ani našemu kuchařovi

NEPŘEHLÉDNĚTE NÁŠ PRAVIDELNÝ ROČNÍ BŘEZNOVÝ VÝPRODEJ - 20 % SLEVA NA KŘIŠTÁL - KERAMIKU - GRANÁTY

VCR české VIDEO filmy \$28.00

Opery: Prodaná nevěsta nebo Rusalka \$35.00, poštou \$37.50
Máme již vystavené krásně ručně malované kraslice a dřevěné kalíšky k velikonočním.

Dlouhohrající rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, kuchařské knihy, granáty, „4711“ - německá kolínská voda, šátky na hlavu, mlýnky na maso nebo housku, kráječ knedlíků a jiné kuchyňské potřeby, čaje, koření a mnohé jiné.

Autoatlas Československa, \$6.50, pošt. \$7.75.

Československo automapa, \$3.25, pošt. \$4.00.

Mapa Československa \$1.95, pošt. \$2.50.

Trnka N.: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník, \$5.95, pošt. \$7.20.

Angličtina pre samoukov (pro slovensky mluvící), \$6.50, pošt. \$7.75.

Slovenčina pre krajanov hovoriacich po anglicky, \$6.00, pošt. \$7.25.

Imp. nástěnný kalendář 1988 s barevnými obrazy žen a dětí v československých krojích, 19 x 12 inčů, \$10.00, pošt. \$11.50.

Poštovní směrovací čísla obcí a částí obcí s příslušnými dodávacími poštami v ČSSR, 243 stran, \$7.95, pošt. \$9.65.

Pište si o seznamy a ceny

Zákazníky v Illinois upozornujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

F. PANČNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BFRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

darkové společnosti do Československa.

Obchodní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

Pepovi vůbec nevadilo. Na tento tábor nás tehdy přijel navštívit hokejista Korynta. To bylo veliké haló, protože přijel na prvním českém mopedu „Jawa Robot“. A naše výlety a hry! Nezapomenutelné léto! - Pak byl ještě poslední tábor v Bechyni na jihu Čech, v roce 1938 u knížete pána Paara, na louce u řeky a s táborovým ohništěm u takové veliké skály. Také pěkný tábor, ale poznamenáný smutnou nehodou utopení jednoho chlapce.

Slychával jsem povídat, že nejlepší časy byly za Rakouska. Houska byla za grejcar, všude se mohlo pěšky... Pro mne, přestože to byla léta velmi zlá a smutná pro mé rodiče, ta třicátá léta až po rok 1938 včetně, byla těmi nejlepšími časy. Nejen proto, že „stály báby u silnice a divily se převelice, že maj nahá kolena...“ Miloval jsem motory. Už jako malý kluk jsem považoval za nejlepší jezdit na závodním motocyklu, v závodním autu, nebo jako řidič v přepychovém pohřebním autu značky Packard, nebo Nash, které tehdy mívaly pohřební ústavy v Praze i jinde. Jinak jsem pokládal za nejlepší auto na světě tu malou Aerovku. Když motor neodpovídal na cililililink, jeden mohl málem vzít toto auto na záda a odnést je do opravy. Jezdilo se s ním kolem Afriky, napříč Asií i Amerikou, a také do Luhačovic honit děvčata, nebo do Mariánek na golf. Konec konců, stačilo v neděli jet jen třeba na Jíloviště nebo na Barrandov. Érou Aerovek vlastně vrcholil motorový sport, motorové gentlemanství, půvab a radost z otevřených vozů a takové to všeobecné samoopravárenství, k němuž stačila kudla v kapse, v bedýnce na nářadí kladivo a kleště. Hever nahradil kterýkoliv vhodně veliký šutr.

Já měl v té době jen kolo zvané bicykl, a to mně úplně stačilo, protože jsme byl přec k prckům se tehdy auta - ani prt'ata, jako byla Aerovka - nekupovala. Řeknete bicykl. Ale i ten mi nadělal plno radosti. Mohlo se na něm vyjet na třešně, na švestky, mohlo se na něm závodit, a třeba vozit děvče „na štangli.“

Když dělala Aerovka ty větší a delší třicítky a padesátky, Waltravka Juniory, Pragovka Baby a Lady, Škodovka Populary a Rapiidy, Tatrovka své osvědčené vzduchem chlazené čtyřválcové, osmičky s motorem vzadu a dokonce své dvanáctiválce, Wikow své luxusní limusiny a braněnská Zbrojovka své lidové Zetky, tak to ty časy byly absolutně nejlepší.

Zajímavá a veselá byla zimní sezona 1937/38, a celý rok 38, rok až do smutného podzimu s dozvuky Mnichovského „jarmarku“, kde nás prodali führerovi. Houska sice už nebyla za grejcar, (ale byla jen za šesták, což byla dvacetihaléřová mince), ale legrace byl kopec a malé Aerovky ještě stále dělaly cililink. V Jednotě na Vinohradech sklízel začáteční úspěchy Karel Vlach se svým orchestrem, v SIA o sobotních čajích se holdovalo „hot jazzu“ mladých muzikanů - študáků, ze kterých se vyklubal výborný orchestr Emila Ludvíka. V Brně zářil Bobek Bryen se svým orchestrem a vesele to zpívalo sestřám Skovajsovým. Praha měla nové vlečkačky s nastupováním uprostřed, a mimo elektrik se začínalo jezdit i trolejbusy. Jawy s Brandtem včele vyhrály náročnou šestidenní soutěž v Anglii, Franta Juhan to začal natírat na ploché dráze kdekomu, a v Brně měli pořádné povyrazení na Masarykově okruhu se Chironem a ostatními hvězdami automobilového nebe. Lidičky, to byly časy! A ta Praha! Těch pivnic, vináren a barů! Té muziky! Těch divadel a biografů! A vyzvánějících kostelů! Zimních radovánek na zamrzlé Vltavě! Hokeje na Štvanici i jinde! Těch voňavých buřtů a párků! Slaných i neslaných rohlíčků! A prvotřídních cukráren! Berger, Štěrba, Fišer, Myšák... Pan Řípa otevřel své vegetárky, Koruna, Vašata i jiné automaty natřískané lidmi, nové mléčné bary, ani se to všechno nedá popsat, co toho bylo.

To nejkrásnější léto, které Praha kdy zažila, mé srdce říká, že to bylo v roce 1938. Úchvatný Vsesokolský slet na Strahově, ulice Prahy zaplavené Sokoly, cizinci a samým smíchem. Bylo však ještě něco jiného, co bylo rovněž úchvatné: před sletem, Středoškolské hry. Že měl úspěch slet, to se dalo čekat, Sokolové mají svoji tradici, píli a vytrvalost. Ale že by i ti študáci něco podobného dokázali? Dokázali a jak! Průvod Prahou těch opálených a zdravých kluků a děvčat byl přímo senzací. A pak ta cvičení! Jak to jen ti tělocvikáři v tak krátkém čase a často s nespoutanou mládeží dokázali? Náš prof. Fiala z Jiráskova gymnasia - takový vysoký, hubený - říkali jsme mu Venca Tágo a prof. Hanák tak oddaný věci, jako mnoho a mnoho jiných, kteří dohromady dokázali to veliké dílo. Veselé pochody zněly z pražských tlapačů, že rozhýbaly nohy chodcům každého věku. A na terase Střelec-

kého ostrova každý večer Prahu roztancovával Eman Fiala s velmi dobrým jazzovým orchestrem, jehož hudba se nesla přes Vltavu k Národnímu divadlu, kde se u zábradlí na nábřeží do rytmu pohupovali ti, co buď neměli dostatečný věk, nebo dostatečné peníze, aby si mohli dovolit poslech a taneční rej přímo na terase. A z radia se poslouchal přenos R.A. Dvorského z hotelu Richmond v Karlových Varech, to na „krystale“ nestálo vůbec nic. Celé romány by se daly napsat o tom, co jsme v těch třicátých letech dokázali, a co jsme měli. I vlastní eroplány! Aero, Avia, Letov... Na mnohých pak mnozí uletěli, když byl pohádky konec.

Nic nikomu nechci napovídat, jsou to prostá fakta. Jak jsem již řekl, zatímco ve mně, v tom mém téměř bezstarostném mládí, přetékala radost a zněl smích, moji rodiče nevycházeli ze starostí. Konkurs, ztráta všeho veškerého majetku, rok bez zaměstnání... To byly ještě dozvuky světové krize, na štěstí již ojedinělé. V podstatě ty dva roky, 1937 a 38 do podzimu byly báječné a slibné, i z katolického hlediska. Přibývalo mladých horlivých kněží, Čep a Durych vycházeli v Melantrichu a tím se jim dostalo mnohem širší čtenářské obce i reklamy. Též jiná nakladatelství: Aventinum, Symposion, Topič, Albert... co jich jen bylo, vydávala překlady báječné literatury. A s nimi ti naši: Stará Říše, Kuncif, Rupp, Zlatý klas, Francl... Jak bohatá to byla doba! A s tím jsme přecházeli do Protektorátu, Amerika vstoupila do války o něco později. Tím se podařilo ještě pár dobrých věcí vydat z americké literatury, a mohli jsme shlédnout i vynikající filmy („Boys Town“ - ve kterém Otce Flanagana hrál tak skvěle Spencer Tracy a dostal zato Oscara.)

Řekne se, ostříhat vlasy. Co všechno se z té oficiální a chlupodravství znovuzrodilo! Jako kdyby každý ustrížený vlas probudil jinou vzpomínku. Ty Středoškolské hry ale byly opravdu velkolepé. Od Aše až po Užhorod a Jasinu - samé krásné mládí, smích a zpěv. A Sukův pochod z tlapačů. K tomu ty výborné pravé italské zmrzliny. Po nich by ani Kájovi Maříkovi nebylo špatně. Nemělo by se to všechno zapomenout...! - Psát v této souvislosti o Eucharistickém kongresu v Praze, to byla věc vážná a ne legrace. Jiní to už popsali lépe, anebo se k tomu třeba jednou v H.N. vrátíte.

Váš V. Rechner.

Unzmarkt - Austria

Milý Otče,

jistě již v novinách bylo důstojně vzpomenu to smrti generála Ferjenčíka, takže by nějaká moje vzpomínka přišla pozdě.

V příloze posílám kopii svého blahopřání k Ferjenčkovým osmdesátinám, kde jsem vlastně řekl vše, co bych mohl napsat v jakékoli poctě. Kdybyste uznal za vhodné, tak to třeba otiskněte jako „dopis“ a připomeňte, že to byla gratulace. Kdo ví? - možná, že to někomu připomene to přátelství, které tam na farmě vskutku kvetlo a kterého si až v exilu dovedeme dosti vážit. A tato vzpomínka snad někoho potěší.

Zcela Váš

František Schwarzenberg

v listopadu r. 1984

Milý Mikloši,

těžko je mi věřit, ale přec jen vidím, že již nadešel čas, abych Ti za sebe, za Amálku a za děti blahopřál k osmdesátinám a vyslovil přání, aby Ti láska a přátelství těch, kteří Tě opravdu poznali byly odměnou alespoň za část toho, cos v životě dobrého vykonal. A toho bylo mnoho. Tolik, že by se to ani dlouhým povídáním vypovědět nedalo. Do toho se ani pouštět nebudu a tak mi dovol jen několik nejvlastnějších a nejosobnějších vzpomínek.

Tak jako Ty to činíváš, chci i já začít vzpomínkou na Pardubice; na časy, kdy jsem Tě poznal jako odvážného a přeci vždy rozvážného jezdce a milovníka koní - a to mi stačilo, abych si Tě vážil a měl Tě rád, i kdyby nás ani nespojovalo vzpomínání na společné přátele, na družnou pohodu nás všech z Učiliště, na nezkalené kamarádství a sdílené veselí št'astných časů mezi válkami.

Pak přišla doba, kdy jsem o Tobě jen slyšel jako o vůdci Slovenského národního povstání, který nasadil vše pro osvobození a obnovení naší společné vlasti a který prokázal, že vždy především byl a zůstal věrným vojákem Českos-

lovenské republiky.

Vzpomínám na Kbelské letiště, když jsem Tě viděl vystupovat z letadla a přinášet nám na chvíli mír a svobodu. Pro Tebe tehdy začala doba, kdys zachraňoval, co se ještě zachraňovat dalo a kdys hlavně zachraňoval, koho bylo možno zachránit před lidskou zlobou a pomstychtivostí. V té době zdánlivě radostných znovuzáčátků jsme pak blíže poznali zlatou paní Milušku a ani jsme netušili, že Vás i nás osud zavene ku stejným, vzdáleným břehům. Tam se vztah nás čtyř změnil v přátelství, jakých život dává málo a mnoho let jsme v naprosté shodě myslí i srdci táhli za tentýž provaz. A to pro nás bylo velikým štěstím.

Vlast a domov jsme ztratili všichni, ale kusem domova a nejkrásnějším zážitkem exilu pro nás vždy bylo přátelství, jaké jsme poznali u Vás. To již nemluvím pouze o sobě a o Amálce, ale také o dětech, které u Vás byly vskutku jako v rodině, jako mezi svými. Vždyť také Ludmilka, Isabelka i Jan mají svoje nejkrásnější vzpomínky z mládí právě na farmu, kde bývali jako doma, a to také, kdykoli jsme my, rodiče, odjeli třeba do Evropy či kamkoli jinam.

Nebudu se ani pouštět do vzpomínek na nezkalený soulad společného našeho úsilí v Národní radě či na to všechno další, co jsme spolu dělali a kdy jsme vždy myslili, cítili a jednali souběžně. Jen si ještě vzpomenu na všechny ty vánoční a velikonoční svátky, a na všechny ty neděle, kdy jsme se u Vás scházeli jako velká rodina - a já si mohl na chvíli sednout do sedla - a kdy nás sdružovaly sdílené starosti i radosti, vzájemná důvěra a hlavně nám společná jistota, že konec konců zvítězí pravda Páně. A za to všechno Ti dnes děkujeme a to všechno znemohónásobuje upřímnost našeho dnešního vinšování.

Tož s opětným přáním hojnosti Božího požehnání a se srdečnými pozdravy Tobě a také Evičce a její rodině jsem vždy zcela Tvůj

František

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

☿ Main Bank
☿ 3322 South
☿ Oak Park Ave.
☿ Berwyn, Illinois
☿ 60402
☿ Manor Branch
☿ 5919 West
☿ 35th Street
☿ Cicero, Illinois
☿ 60650
☿ ALL PHONES:
☿ 484-0800

Panama City. — Blíží se panamská krize ke svému vyřešení? Zatím asi ne. Rozhodnutí Reaganovy administrace, jímž cílem bylo zbavit Noriega možnosti platit vojáky, vládní zaměstnance, učitelstvo a nemocniční personál, způsobilo v Panamě finanční krizi a vyvolalo nepokoje na ulicích. Noriega nebyl schopen nalézt potřebných 33 milionů dolarů na placení 150,000 panamských veřejných zaměstnanců. Kládou reakcí pro USA přitom bylo, že se Panamci nesjednotili za Noriegou a neobrátili se proti Spojeným státům, jak se někteří pozorovatelé obávali. Naopak. Přičítali všechny vzniklé těžkosti Noriegovi a požadovali jeho odchod. Už dříve se rozšířila zpráva, že prostřednictvím španělských diplomatů Noriega vyjednával se Spojenými státy, a že prý by byl ochoten odejít do Španělska do exilu, pod podmínkou, že vláda USA nebude žádat o jeho extradaci; mezi Španělskem a USA totiž existuje smlouva o vzájemném extradování zločinců. Pozorovatelé při té příležitosti říkali, že USA asi plně nezruší obvinění Noriegy z účasti na podloudném obchodu s omamnými drogami; toto obvinění má však být podrženo jako hrozba, kdyby se z ciziny pokoušel míchat do panamské politiky, nebo kdyby si nadále podržel účast na podloudném obchodě s kokainem kolumbijského kartelu „Medellin” do USA. - Dříve se US státní departament a mnozí kongresníci domnívali, že obvinění Noriegy z účasti na podloudném obchodě s drogami a panamská finanční krize způsobí, že uvnitř sboru vyšších vojenských důstojníků v panamské armádě dojde k hlubokým rozporům, které nakonec přivedou Noriegův pád; došlo však k pravému opaku. Všichni vysocí důstojníci mu zůstali věrni a za Noriegou jsou sjednoceni. Už bylo nalezeno vysvětlení proč. Noriega si nezákonně získané miliony dolarů nevyhradil sám pro sebe, nýbrž pamatoval také na své přátele uvnitř armády a

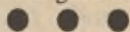
na jejich rodiny, kterým část svých výtěžků štědrě rozdával. Tím zároveň „zapletl” nejvyšší armádní a policejní důstojníky ke svým nezákonným machinacím, aby mu zůstali věrni. Dnes se obávají, že po odstranění Noriegy by pak přišla řada na ně. - Dne 16. března se malá skupina panamských důstojníků - (neví se kolik, říká se, že asi dva tucty) - pokusila o provedení státního převratu. Vůdcem zbouřenců byl policejní velitel pluk. Leonidas Macias. Došlo ke střelbě; vzbouřenci však byli snadno přemoženi. Neví se, zda někdo přitom přišel o život. Pět vzbouřenců bylo prý zatčeno a uvězněno, avšak většina z nich se pak utekla na cizí velvyslanectví. Noriega se po nezdařené „palácové revoluci” objevil s loyálními členy svého generálního štábu na veřejnosti, aby s úsměvem ukázal Panamě a světu, že stále drží vládní moc ve svých rukou a padlé výstřely nazval posměšně „laskavými polibky”. Mezitím stále tisíce Panamců demonstrovaly na ulicích, obchody byly zavřeny a někdy drancovány, budovaly se barikády, zakládaly se ohně, doprava byla paralyzována, hlavní město bylo často bez vody a bez elektřiny a docházelo k četným srážkám mezi policií a demonstranty. Dne 17. a 18. března vojenská vláda Panamy rozhodla poslat do výslužby několik vysokých důstojníků, jejichž loyálnost vůči Noriegovi byla pochybná. Armáda pak obsadila elektrárny, železnice, civilní letiště a různé jiné veřejné služby - a v úsilí zavést pořádek - vojenské hlídky začaly procházet po ulicích. - Dne 18. března večer se prý na žádost Noriegy odebral do Panamy jako zvláštní delegát US vlády William Walker, náměstek asistenta státního departamentu, aby s vojenským velitelem Panamy vyjednával o podmínkách jeho možného odchodu do ciziny. Z rozhodnutí Washingtonu měl Walker ujistit Noriegou o tom, že v případě jeho dobrovolného odchodu do exilu by USA upustily od žádání jeho extradice

LETEM

SVĚTEM

kvůli jeho účasti na ilegálním obchodu s omamnými drogami do USA. Myslelo se, že záležitost panamské krize by mohla být vyřízena do několika dnů; Noriega by se zřekl své funkce vrchního velitele a o něco později by „s plnými poutami” odešel do exilu, buď do Španělska, Paraguaje či do Francie. Panama by se asi zřekla svého práva postavit Noriegou před soud; byla by totiž ráda, že by se ho zbavila a také by si mohl podržet své biliony dolarů, získané z obchodu s drogami. V týž den byl v Panamě dekretem vyhlášen výjimečný stav. Základní občanské svobody byly suspendovány a vláda může vykonávat dalekosáhlé zatýkání. Může rozhodnout, aby banky a jiné podniky musily otevřít své brány, a také může rozkázat, aby Panama tiskla svou vlastní měnu; doposud užívala měny US dolarů, zvaných „balboa”. Také byla rozšířena zpráva, že Kuba poskytla Noriegovi zbraně a Libye peníze na hotovost, aby mohl překonat své nejnaléhavější finanční potřeby. - Dne 19. března jednání mezi Walkrem a Noriegou skončilo úplným nezdarem. Noriega totiž chtěl diktovat podmínky, za kterých by odstoupil: USA by prý musily zrušit obvinění proti němu, že měl účast na ilegálním obchodě s kokainem z Kolumbie do USA. Do žádného exilu by nešel, ale chtěl by zůstat nadále v Panamě; sám by pak určil, kdo má být jeho nástupcem, čili dalším vojenským diktátorem Panamy. Spojené státy takové podmínky nemohly samozřejmě přijmout. Panamská opozice proto rozhodla, že od pondělí 21. března až do donucení Noriegy k odstoupení se po celé zemi má konat generální stávká.

Bělehrad. — Dne 14. března sovětský vládce Michail Gorbačov přiletěl se svou ženou Raisou a družinou poradců do Bělehradu na dlouhou pětidenní státní návštěvu Jugoslávie. V žádné jiné cizí zemi se dosud nezdržel tak dlouho; této své návštěvě přičítá tedy zřejmě velký význam, protože dospěl k názoru, že komunista Tito byl prozíravý „chytrák”.

KNIHY ČESKÉ, ANGLICKÉ, gramodesky, a magnetofonové kazety zasilá:

Miroslav Konvička
12726 Archwood ST
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalogy

Pozorovatelé říkají, že patrně chtěl vidět na místě způsob, jímž Jugoslávie mírní zásady marxistické ekonomie některými kapitalistickými praktikami, a také chtěl učinit některá nová prohlášení o svých reformách „glasnosti a perestrojky”. Ironické je, že ekonomie v Jugoslávii právě prochází značnými těžkostmi; inflace tam dosahuje 150 procent ročně a v některých částech země dosahuje nezaměstnanost výše 25 procent.

Gorbačov však navštívil pouze prosperující podniky a Slovinsko, kde ekonomie je na výši a které je v oboru ekonomie pro Jugoslávii výkladní skříní. Také mluvil s jugoslávskými komunistickými autoritami o tom, jak je třeba se stavět k problému národnostních menšin; obě země si jsou velmi podobné pestrou směsicí národností, které tvoří jejich obyvatelstvo. V Jugoslávii, jak se ví, žijí Srbové, Chorvati, Slovinci, Makedonci, Černoherci, Albánci, Maďaři, Češi, Slováci a jiní. Gorbačov kladl sovětským komunistům za vinu, že v minulosti zanedbávali problém národností a nebyli dostatečně citliví vůči jejich kulturní rozličnosti. Hned po svém příjezdu mluvil s nynějším jugoslávským prezidentem Lazarem Mojsovem a s předsedou komunistické strany Bosko Krunicem. V roce 1948 Stalin vyloučil Jugoslávii z bloku komunistických zemí, údajně kvůli ideologickým úchytkám. Gorbačov ujistil Jugoslávce, že Stalin tak jednal z neznalosti místních podmínek, že Tita obvinil nespravedlivě, a proto, že on přichází do Jugoslávie odstranit všechnu zbývající nedůvěru a pocity urážky, které posud kvůli tomu existovaly mezi oběma komunistickými zeměmi. Dne 15. března při tiskové konferenci Fyodor Burlatsky, politický žurnalista a předseda nové kremelské „Komise lidských práv”, který doprovázel Gorbačova na jeho cestě po Jugoslávii, „odhalil” některé nové prvky Gorbačovovy „glasnosti”. V SSSR prý nyní vedení komunistické strany dovolí, aby západní noviny, magaziny a publikace, zabývající se kulturou, obchodem, vědou a analýzou událostí, měly napříště v SSSR všude volný přístup, a aby si je mohli opatřit všichni sovětské občane, kteří se o ně budou zajímat, nikoliv jen stranické kádry, vládní personál a vědecký svět, jak tomu bylo až

dosud. Napříště bude prý i v SSSR dbáno toho, aby tam byly ekonomické zdroje spravedlivě rozděleny právě mezi národnostní menšiny. SSSR prý provede decentralisaci své ekonomie, stejně jako to už učinila Jugoslávie, avšak zároveň prý bude hledět vyvarovat se problému nezaměstnanosti. Budou skončeny „plýtvavé” vládní subvence na potraviny a jiné životní potřeby, což sice přivede zvýšení jejich cen, avšak zároveň jich bude hojnost pro všechny, jak to je vidět v Jugoslávii, která už některé ekonomické reformy směrem k osobní iniciativě uskutečnila. Sovětská delegace prý byla velmi udivena, když viděla v Jugoslávii takovou hojnost potravin a jiného spotřebního zboží, vyrobených „smíšením socialismu s nabídkami svobodného trhu”. V SSSR prý dosud nic takového neexistuje. - Dne 16. března Gorbačov promluvil před jugoslávským komunistickým parlamentem, zvaným „Skupština”. Ve svém 40. minutovém proslovu ostře kritisoval členskou země NATO, že na své nedávné vrcholné schůzi v Bruselu ve dnech 2. a 3. března příliš silně zdůrazňovaly potřebu zbudování, posílení a zmodernisování svých „účinných systémů” nukleárních zbraní, protože v důsledku smlouvy mezi USA a SSSR bude nyní nutno odstranit dálkové nukleární střely středního dopalu. Řekl, že je třeba nadobro vykořenit plevel studené války a namísto toho rozšířit ekonomické, politické, diplomatické a kulturní vztahy mezi oběma bloky a povzbudit vzájemné poznání „myšlenkového světa” lidu na obou stranách... Zároveň navrhl výmluvnými slovy, aby oba bloky postupně stáhly své námořní síly ze Středozemního moře. Prý by se mělo začít tím, že obě strany by se smluvně zavázaly, že letos od 1. července nebudou v oblasti Středozemního moře zvyšovat svou námořní vojenskou přítomnost. Pak by obě strany postupně snižovaly svou vojenskou moc ve Středozemním moři až na nulu. Mluvíci USA však na to ihned odpověděli, že jeho návrh demilitarizovaného Středozemního moře je nepřijatelný, protože by byl výhodný pro SSSR, který by měl své válečné lodě v blízkém Černém moři. - Dne 18. března, v poslední den Gorbačovovy návštěvy, Jugoslávie a SSSR se nezájem ujistily ve společném prohlášení, že přiznávají všem komunistickým

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

zemím - (asi však ne kapitalistickým) - „nezávisle rozhodovat o svých vlastních cestách k socialistickému rozvoji“. - Tato všeobecná zásada prý vychází z přesvědčení, že „nikdo nemá monopol na pravdu“, a že komunističtí vládcí obou zemí „si neosobují právo, vnučovat někomu své pojmy sociálního rozvoje.“ Tím, jak se zdá, SSSR chce poněkud zmírnit Brežněvovu doktrínu o omezené nezávislosti satelitních zemí. Protože však toto jeho prohlášení bylo učiněno v Bělehradě spolu s Jugoslávií a nikoliv v Moskvě, političtí pozorovatelé nevyklučují možnost, že šlo pouze o projev zdvořilosti vůči Jugoslávii, o velká slova nové propagandy bez skutečného obsahu a o pouze povrchní a kosmetické reformy. Silně se pochybuje o tom, že by SSSR dovolil, aby některá členská země Varšavské smlouvy se příliš vzdálila od komunistické doktriny, nebo se pokoušela odloučit od sovětské sféry zájmů. Vždyť sám Gorbačov už několikrát řekl, že ti, kdo by se domnívali, že SSSR svou glasností a perestrojkou opustí komunismus a jeho cíle, by utíkali od reality. - Jugoslávci všude vítali Gorbačova velmi vřele; on pak často vystupoval z auta a podával ruku těm, kteří ho přišli přivítat. Těsně před svým odletem zpět do Moskvy

Gorbačov ještě navštívil město Dubrovnik, kde také - poprvé asi ve svém životě - veřejně vstoupil do jednoho katolického kostela. Svě glasnosti tak jistě dodal nové váhy, avšak doposud se spíše projevuje pouhými slovy a gesty než skutky a realitou.

● ● ●
Chicago. — V Chicagu stál v únoru 1988 jeden galon - (od obyčejného, neolovnatého až po premium) gazolinu pro auta průměrně \$1.18; na jiných místech ve světě je mnohem dražší, avšak v zemích, těžících ropu, je levnější. Tak například v Římě stojí galon gazolinu \$4.36, v Tokiu \$4.03, v Dublinu v Irsku \$3.45, v Paříži \$3.27; v Mexiku však stojí jen 57 centů, v Káhýře 43 centů, v Riyadhu v Saudské Arábii 25 centů a v Caracasu ve Venezuele 19 centů. - A ještě statistická čísla o ovocnářství: V USA bylo v roce 1987 sklizeny toto ovoce: 8 milionů tun pomerančů, 5.1 milionu tun vinných hroznů, 4.8 milionu tun jablek, 2.5 milionu tun citrusů (grapefruit) a 1.2 milionu tun broskví.

● ● ●
Pescara, Itálie. — Více než 20.000 důvěřivých italských horalů se 28. února shromáždilo na pahorku Montesilvano u města Pescara, když jedna místní pobožná žena oznámila, že se jí „zjevila Panna Maria“ a řekla jí, že na uvedeném

pahorku bude možno vidět její podobu ve slunci mezi polednem a 1.30 hodinou odpolední. Toto „zjevení“ se však neuskutečnilo, ačkoliv někteří z přítomných tvrdili, že prý viděli, jak se slunce chvělo a změnilo svou barvu do zelená. Dne 7. března pak lékaři z nemocnic v Pescara a v blízkém městě Chieti oznámili, že musili ošetřit zrak asi 250 zvědavcům, jichž rohovky či jiné části očí byly sluncem poškozeny. Totéž se stává lidem, kteří hledí do slunce bez ochranného skla při jeho zatmění.

● ● ●
Lagos, Nigerie. - V nigerijské vesnici Oyingbo se v roce 1952 jakýsi do té doby málo známý černoch jménem Olufunmilayo Odumosu prohlásil za „znovu vtěleného Ježíše“, za „světlo boží“, a tvrdil, že kvůli své „božské přirozenosti“ nikdy nezemře. Byl mu tehdy dán název „Ježíš Oyingbo“, tento náboženský blouznivec považoval svět za zkažený a hříšný a hlásal potřebu žít v naprosté odloučenosti od světa. Pověst o něm se rychle rozšířila, a tím si dokonce zanedlouho získal mnoho stoupenců; tito pak žili v komunitách, zvaných „ráj“, v odloučenosti od světa, odkud nikam nevycházeli, aby se hříšným světem neposkvrnili. Záhy tento „nový prorok“ začal dělat také reklamy v různých publikacích, a lidé se k němu jen

hrnuli, jako k americkým kazatelským TV hvězdám, které šarlatánsky lidí „uzdravují“. A tak za pouhých deset let po svém prvním vystoupení byl jeden z nejbohatších „náboženských vůdců“ v celé Nigerii. Křesťanské církve jej sice považovaly za výstředníka a odpadlíka, avšak lidé se nepřestávali k němu přidávat. Také byl před soudy obviněn z pohlavních výstředností, z únosů mladých lidí a z různých protizákonných obchodních machinací; nikdy mu však nic nebylo dokázáno a tak nebyl nikdy potrestán. Poslední léta svého života prožil asi s tisícem svých následovníků v komunitě Marylandu v Liberii, kde před nedávnem zemřel, jako každý jiný smrtelník. Bylo mu 75 let. Když denní tisk o tom přinesl zprávu, poznamenal, že jeho smrt vyvolala mezi jeho přívrženci ohromení a velký zmatek, protože podle jeho ujišťování se domnívali, že neměl nikdy zemřít. A tak se rázem zhroutila základna jejich naivní důvěřivosti, jako se podobně stalo už mnohokrát jiným lidem v dobách minulých i dnes, kteří chtějí vidět zázraky, ale podle Kristova evangelia nežijí.

● ● ●
Washington. — Spojené státy jsou v konfliktu s OSN, protože rozhodly zavření pozorovací mise PLO u této mezinárodní

organizace v New Yorku. Spojené státy totiž společně s Izraelem považují PLO za teroristickou organizaci, která je v důsledku „zákona proti terorismu“ z prosince 1987 na území USA zakázanou organizací. OSN však naopak považují PLO za legitimního zástupce Palestinců žijících v územích, okupovaných Izraelem, a to už od doby, kdy byl dnešní rakouský prezident Waldheim sekretářem OSN... Proto US department spravedlnosti rozhodl zavření mise PLO u Spojených národů do letošního 21. března; jinak prý tato věc bude předána soudu. Generální tajemník OSN Javier Perez de Cuellar proti tomuto rozhodnutí protestoval, protože podle smlouvy z roku 1947 USA mají povinnost dovolit v New Yorku u Spojených národů existenci všech misí, akreditovaných u OSN i ve funkci pozorovatele. US department spravedlnosti na to však odpověděl, že domácí americké zákony mají převahu nad mezinárodními smlouvami a nad mezinárodním právem. - Předseda PLO Yasser Arafat v Tunisu prohlásil, že v případě zavření mise PLO v New Yorku bude před Spojenými národy jeho organizaci zastupovat některá arabská země. Terorismem vyhrožovat nemůže; kdo však ví, nebude-li to však některému fanatikovi zámlinkou k provokaci a násilí.

ŠKVORECKÝ O SVĚM KATOLICTVÍ A O NAŠÍ CÍRKVI DOMA

Časopis Listy vydal v roce 1985 po sedmé Čtení na léto, sborník české literatury napsané doma a též na Západě, jako svědectví o živé tvorbě našeho jazyka. V sborníku, který vyšel jako č. 3 a má 220 stran, je též rozhovor se spisovatelem Josefem Škvoreckým, autorem ze svobodné tvorby všeobecně známým. Připomeňme si však, že tragická smrt faráře Toufara našeho mučedníka XX. století a okolností čehošského zázraku inspirovaly autora k napsání románu Mirákl. Kromě četných jeho knih připomínám jednu z posledních, jeho dílo o Antonínu Dvořákovi v Americe Scherzo capriccioso. Jeho dílo vychází podstatně z katolické inspirace a proto se pan Liehm v rozhovoru ptá:

Nemluvili jsme o vašem katolictví...

„Má pro mě velký půvab, vyrůstl jsem ve styku s jeho mystériem. To neznamená, že ho musím všem pořád připomínat. Evelyn Waugh, spisovatel, kterého mám z moderních nej-

raději, byl katolík velice ortodoxní, ale nekřičí to z každé jeho stránky. I v takových skutečně katolických

románech, jako je jeho válečná trilogie, kde hlavním tématem je působení boží milosti, tedy téma vyložené náboženské, je náboženská linie skryta za ohňostrojem událostí, často groteskních, komických nebo tragických. Něco podobného, o co jsem se pokusil v Miráklu.

Pro mě je křesťanství krásná a nejhlubší demokracie. Zdůrazňuje, že před Bohem má každý člověk stejnou duši a záleží jen na něm, co s ní a z ní udělá. V Kristově příběhu je fantastické přirozené spojení božského s lidským.

Na Západě se říká, že nynější papež je konzervativní. Nemyslím. Je prostě ortodoxní. Opustit v katolické církvi ortodoxii, je velice riskantní. Na církvi je právě hezké, jak v některých zásadních věcech odolává vývoji. Papežovi kritikové taky neberou v úvahu papežovu polskou zkušenost, zapomínají, že „katolický“ znamená „obecný“ a považují, bohužel, za irrelevantní pro církev v Americe, co se děje s katolíky

jinde. Jedna katolická dáma v Kanadě, s níž jsem korespondenčně debatoval o účasti žen v katolickém rituálu, a připomněl jí, co se stalo s řádovými sestrami v Československu, abych jí vysvětlil jiný přístup k téhle otázce v zemi, kde katolické ženy skutečně trpěly, ta paní mi napsala, že co se stalo s řádovými sestrami v Československu je sice smutné („sad“), ale pro kanadskou církev irrelevantní.

V Čechách je církev pod těžkou palbou. Je v katakombách. Mám k českým katolíkům velikou úctu, nelze ji nemít. Nepříjemní jsou mi naproti tomu někteří katolíci tady na Západě, včetně českých, kteří mi někdy připadají jako stalinisti v bleděmodrém. Zdá se, že pronásledování někdy církvi prospívá. Ve starém Rakousku nebyla žádná zásluha jít na kněze. Vedlo to k vlažnosti - zajímavé je, že například čeští emigranti do Ameriky v devatenáctém století byli skoro na sto procent katolíci. Ale sotva přijeli, asi polovina jich církev opustila a dali se na volnou myšlenku. V dnešním Československu, myslím, vlažní

katolíci neexistují. K tomu, aby člověk byl přiznaný katolík, je potřeba velké odvahy a silného charakteru.

A síla katolicismu v nejlaičtější zemi sovětské části Evropy je skutečně pozoruhodná. Ukazuje se, že jsou prostě lidé, i hodně mladí lidé, kteří mají potřebu nějakého styku s mystériem existence, kterou přirozeně politická školení nemohou ukojit. Někdo by měl napsat, nějaký autor, doma, co je to, být dnes v Československu knězem. Satir na velebníčky máme dost, od Haška po Křesadla, ale postava kněze, která by byla dnešním ekvivalentem

vlasteneckých kněží devatenáctého století, ta schází. A přitom existují předlohy, lidé opravdu pozoruhodní. A to se do seminářů málokdy dostanou nejlepší uchazeči, ti jsou spíš diskriminováni.“

Mnozí vědí a neřeknou a asi nechápou. Josef Škvorecký ví, pochopil a říká to upřímně a s celým srdcem. Proto je toto svědectví na dálku cenné a potěšilo jistě nejen nás, ale i mnohé u nás doma. Dokonce bych řekl, že je posílilo v jejich těžkém životě. Kněz i laik by mu měl za to poděkovat a za něho se pomodlit.

A.O.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

**6312 WEST CERMAK ROAD
 BERWYN, ILLINOIS 60402**

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

SPORT

I. liga kopané v Československu

Ostrava - Sparta 0:0

10.000 diváků vidělo dobrý fotbal ve kterém se uplatnili oba brankáři - Stejskal za Spartu a Mikloško za Ostravu.

Sparta je doposud bez porážky.

Prešov - Inter 2:4

1.100 zmrzlých diváků bylo zklamáno výkonem domácích, kteří jsou na posledním místě v tabulce. Branky: Moravec 2, Březík a Lehnert za Inter; Štefán a Molka za Prešov.

Banská Bystrica - Slavia 4:0

2.000 diváků bylo svědky slabého výkonu hostů. U vojáků se líbil Němec střelec tří branek. Čtvrtou dal Luhový.

Bohemians - Vítkovice 4:0

5.000 vidělo rychlou hru Klokana, kde se odvědil Mojžíš, 23 letý hráč, který přišel z Mladé Boleslavi. Branky: Mojžíš a P. Chaloupka po dvou.

Dukla - Trnava 3:0

1.000 diváků na Julisce. Vojáci vstřelili dvě branky z penalty. Trnava hrála velmi slabě, zato však velmi ostrý fotbal.

Branky: Luhový 2, a Fitzel.

Dunajská Streda - Žilina 1:0

7.500 diváků bylo zklamáno výkonem domácích, kteří se drží

na 2. místě v tabulce, zatímco Žilina je druhá od konce. Jedinou branku zápasu vstřelil v 65. min. Líba.

Olomouc - Hradec Králové 0:2

8.500 diváků v Olomouci vidělo fotbalovou bídu. Střely na branku 4:3, fauly 24:26. Branky - 69. min. Mejtsky a v 83. min. Černý.

Cheb - Nitra 1:1

4.000 diváků mrzlo v Chebu. V průběhu týdne každý den sněžilo a pořadatelé měli těžkou práci s odstraňováním sněhu.

Po zásluze každému mužstvu patřil jeden poločas, za což obdrželi každý bod.

Branky dali Koukal za Cheb a Moravčík za Nitru.

Tabulka: Skore: Body:

1. SPARTA	36:10	26
2. D.STREDA	21:15	20
3. OSTRAVA	25:18	19
4. DUKLA	25:17	17
5. CHEB	19:17	17
6. OLOMOUC	25:24	16
7. VÍTKOVICE	28:24	15
8. INTER	27:27	15
9. TRNAVA	21:24	15
10. BOHEMIANS	23:25	14
11. HR.KRÁLOVÉ	17:27	14
12. NITRA	19:19	13
13. B.BYSTRICA	21:26	13
14. SLAVIA	16:24	12
15. ŽILINA	16:25	9
16. PREŠOV	14:31	5

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 15. kola: Plzeň - Liberec 2:1, Ústí nad Labem - Brno 0:1, Frýdek-Místek - Chomutov 1:1, Mladá Boleslav - České Budějovice 3:1, Tábor - Teplice 3:1, Xaverov - Zlín 3:0, Slušovice - Opava 1:0, Havířov volno.

Tabulka:

1. PLZEŇ	20:7	25
2. BRNO	29:9	23
3. ML. BOLESLAV	17:18	17
4. ZLÍN	17:12	16
5. FR.MÍSTEK	18:13	16
6. TEPLICE	25:22	15
7. OPAVA	16:16	15
8. TÁBOR	16:16	15
9. Č.BUDĚJOVICE	22:21	14
10. HAVÍŘOV	14:15	13
11. LIBEREC	17:21	13
12. CHOMUTOV	14:21	13
13. SLUŠOVICE	13:18	12
14. XAVEROV	20:29	11
15. ÚSTÍ n/L.	14:34	6
16. ČESKÁ LÍPA		

vyloučena ze soutěže

I. S.N.F.L.

Výsledky 16. kola: Slovan - Spojie Bratislava 3:0, Hurbanovo - Senica 1:0, Humenné - Prievidza 5:0, Levice - ČH Bratislava 2:1, Stropkov - ZTS Košice 2:0, Považská Bystrica - Trebišov odloženo, Martin - Čadca odloženo.

Tabulka:

1. SLOVAN	30:6	29
2. HURBANOVO	18:13	20
3. P.BYSTRICA	27:14	19
4. MICHALOVCE	29:19	19
5. SPOJE	24:22	19
6. HUMENNÉ	24:18	17
7. LEVICE	24:18	16
8. STROPKOV	18:21	16
9. ČADCA	15:18	16
10. SENICA	17:18	14
11. ZTS KOŠICE	14:16	13

12. LOK.KOŠICE	15:23	13
13. PRIEVIDZA	13:29	13
14. TREBIŠOV	18:23	10
15. MARTIN	14:27	9
16. ČH BRATISLAVA	10:25	9

KOPANÁ V USA M.I.S.L.

Již za tři týdny skončí M.I.S.L. svou sezonu, po které 8 klubů bude pokračovat v bojích o Pohár.

Tak jako v minulých letech, taktéž i letos je mužstvo San Diego Sockers velkým favoritem této soutěže.

Celá tato liga musí vyřešit své mnohé problémy, v co nejkratší době, jinak se může stát, že se kluby rozpadnou.

Majitelé klubů si ztěžují na vysoké finanční ztráty a požadují od hráčů, aby přijali snížené finanční smlouvy.

Hráči si ztěžují na dlouhou sezonu (56 ligových zápasů), jakož i na zranění na umělém trávníku.

Doufejme, že veškeré tyto překážky budou brzy odstraněny a my opět uvidíme Halovou kopanou v nové sezoně 1988-89.

Tabulky:

Východní skupina: V. P.

1. Minnesota	27:19
2. Dallas	24:22
3. Cleveland	23:24
4. Chicago	21:23
5. Baltimore	20:27

Západní skupina: V. P.

1. San Diego	35:10
2. Los Angeles	23:22
3. Tacoma	23:23
4. Kansas City	22:22
5. Wichita	19:26
6. St. Louis	14:32

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Metro - Liga

Výsledky 9. kola: Sparta - Falcons 10:1, Eagles - U. Serbs 6:2, Kickers - Schwaben 6:2, Lightning - Gr. White 6:2, Vikings - Wings 4:1.

Konečná tabulka:

V.N.P. Skore: Body:

1. EAGLES	7 1 1	41:14	15
2. SPARTA	7 0 2	31:13	14
3. KICKERS	6 1 2	37:27	13
4. GR.WHITE	5 2 2	30:24	12
5. SCHWABEN	5 1 3	29:20	11
6. U.SERBS	5 0 4	35:25	10
7. LIGHTNING	2 2 5	28:32	6
8. VIKINGS	2 1 6	20:30	5
9. WINGS	1 1 7	16:32	3
10. FALCONS	0 1 8	15:65	1

SPARTA - FALCONS 10:1

Sparta si zajistila čestné 2. místo. Lehké vítězství Sparty v posledním kole Halového mistrovství nad slabým soupeřem.

Mužstvo Sparty nastoupilo v následující sestavě: Hagemann-Brabenec, Kouwe, Phil Wolf, Daniels, McClements - Navejas, Maliff, Helseth, Noe a Galdino Santillan.

Falcons zdaleka nestačili na rychlost, bojovnost a souhru Sparty. Výborně zahrál Tim Daniels střelec tří branek o ostatní se rozdělili: Brabenec 2, Wolf 2, Santillan, McClements a Navejas po jedné.

Sparta nikdy nehrála nějakou hlavní roli v Halové kopané, s letošním výkonem však překvapila mnohé fotbalové experty.

Doufejme, že s tímto elánem bude pokračovat v nové sezoně venku na přírodním trávníku.

Metro - Liga zahájí svou Jarní sezonu v neděli dne 24. dubna 1988.

Program zápasů Sparty vyhlíží následovně:

Datum	Soupeř
4-24	United Serbs
5-01	Lightning
5-08	Schwaben
5-15	R. Wawel
5-22	Eagles
6-05	Vikings
6-12	Trevians
6-19	Gr. White
6-26	Kickers

Zápasy 1. mužstva začínají ve 3 hod. odpoledne, rezervy mají výkop již v 1 hod.

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRANIČÍ

Zakladatel „Nového divadla“ F. Čulík zemřel

Před deseti léty jsme v Torontě poznali na divadle „Nových“ Ferdinanda Čulíka, zakladatele a vedoucího - obětavého herce, režiséra souboru Nového divadla s jeho milou paní Irmou, jeho dceru, zetě a dva vnuky, kterým dnes

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Our 103rd Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking.

Come in. Satisfying friendly service

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

599-4372

ROZPOCTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

dodatečně projevujeme upřímně pročitěnou soustrast. Čest jeho památce!

V neděli 6. března po představení „Revizor v Šantánu“ jsme všichni povstali, abychom minutou ticha uctili Tvoji památku, Ferdo Čulíku. Bylo nás hodně... Bylo vyprodáno. Tvá láska k divadlu, obětavost a talent nám vždy byly a budou další inspirací. Drahý Ferdo, soubor Nového divadla bude dál pokračovat ve Tvých šlépějích.

Až v květnu přijedeme na další představení, budeš nám, Ferdo, scházet. Vzpomínám si jak jsem s Tebou mluvil o ping pongu, tenise a fotbalu, v nichž jsi byl znamenitý.

Vytvořil jsi na divadle mnoho postav - nikdy nezapomeneme.

xxxxxxx

„Většina tenisových odborníků ve světě si klade otázku v čem vezí tajemství úspěchů českých a slovenských tenistek a tenistů na mezinárodních turnajích.

Tenisoví hráči, jako např. Gaňdušková (Kanada), Jelen (Záp. Německo) a Jakob Hlášek (Švýcarsko), vyrostli na Západě a hrají tenis světových formátů bez pomoci „socialistických instruktorů“.

Tenisový fanoušek, který si dá práci a otevře Jihoafrický tenisový bulletin, se dočte, že na žebříčku juniorů se objeví: Nicola Šimunič, hráč č. 1 v Jižní Africe. Vynikajícími talenty jsou také David Da Cámara, vnuk zesnulého Ing. A. Rybáře, a Marcus Ondruška; skončil ve své kategorii čtvrtý. John Špalovský se svým jihoafrickým partnerem P. Oppermanem vyhráli ve čtyřhře přebory. Krista Kučerová, podivná a talentovaná tenistka, i P. Havránek mají dobré naděje na úspěchy.

Další jména: Pavel Šimunič, Mirek Tesař, Matuš Ondruška, Tonda Kučera, Vláďa Weber, Jirka Troják a Ruda Holz jsou už také dobře známi v tenisové lize.“ (Karla Špalovská v „Národním časopisu Čechů a Slováků v Jižní Africe“)

„Škoda, že je Afrika tak daleko! My zde máme turnaje v New Yorku, Washingtonu, Clevelandu, Chicagu a v Kanadě. Co tak udělat turnaj o „Pohár čs. zahraničí?“

xxxxx

„Jsme vlastně podvodníci. Trénují nás jako profiky a na olympiádě nás registrují jako amatéry!“ To se hodilo na sovětské mužstvo, které bylo složeno z hráčů, kteří jedenáct měsíců trénují a hrají a američtí a kanadští studenti se sejdou jenom před olympiádou. (Z Půlnočníku co vydává Jára Mecu.) zp

Nezapomínáme politických vězňů v Československu!

Bratři, sestry, vážení krajané, milí exulanti, v Československu je v současné době ve vězeních asi 45,000 občanů, z toho asi 5,000 politických vězňů. Jsou to lidé, kteří byli potrestáni ztrátou svobody za projevy svého přesvědčení, kritiku vlády či komunistické strany, za svou náboženskou činnost, anebo byli na hranicích chyceni při svém útěku na svobodný Západ. Jejich pronásledování je v hrubém rozporu s mezinárodními závazky o základních lidských právech, které čs. komunistická vláda podepsala.

Připojujeme se k celoexilové akci a vyzýváme Vás, abyste na pohlednicovém lístku zaslali svůj pozdrav čs. politickým vězňům a tím jim dali na vědomí, že nejsou zapomenuti, že jsme v duchu s nimi, že je nám známo jejich utrpení v žalářích, že informujeme světovou veřejnost o komunistické brutalitě a porušování mezinárodních úmluv. Otevřené lístky čs. političtí vězňi dostanou.

Adresy současných nejnámějších čs. politických vězňů:

P. Bystrík Janík,
* 5.1.1952,
odsouzen do 29.9.1988
NVÚ Nové Sedlo,
autopošta 1,
438 01 Zatec, ČSSR
Petr Obšil, * 10.11.1966
odsouzen do 22.9.1988
NVÚ PS 335
306 35 Plzeň, ČSSR
Heřman Chromý,
* 19.2.1947
do září 1997
NVÚ PS 335, 3/1
306 35 Plzeň
Ondřej Hoch,
* 6.12.1948
do září 1997
NVÚ PS 1/23
507 11 Valdice, ČSSR
Pavel Krivka,
* 12.6.1960
do 29.4.1988
NVÚ PS 335 úsek 3/1
306 35 Plzeň, ČSSR

Walter Kania
nar. 1940
do 13.6.1988
NVÚ
507 11 Valdice, ČSSR
Jiří Wolf
* 5.1.1952
do 17.5.1989
NVÚ
507 11 Valdice, ČSSR

Josef Roemer,
* 7.10.1955
do ledna 1990
NVÚ
507 11 Valdice, ČSSR

Petr Hauptmann,
* 7.8.1946
do února 1994
NVÚ Minkovice
460 00 Liberec, ČSSR

Ervín Motl
* 29.7.1948
do 2.7.1989
NVÚ, PS 335
306 35 Plzeň, ČSSR

Jiří Boháč,
* 8.2.1953
do 24.3.1989
NVÚ Minkovice
460 00 Liberec, ČSSR
František Veis,
* 5.7.1932
do 9.4.1992
NVÚ
507 11 Valdice, ČSSR

Pro informaci uvádím, že několik set čs. občanů bylo při svém útěku do svobodného světa chyceno a odsouzeno na 6 měsíců a na 2 až 5 let. Jsou i hlášeny jednotlivé případy, kdy mnozí byli při svém útěku na hranicích zastřeleni. Není zatím možné zjistit, kolik tisíců za čtyřicet let komunistické nadvlády bylo na hranicích zastřeleno, ale je evidence - částečná - z let padesátých, kdy na hranicích bylo zastřeleno 1,400 občanů, ale i tato číslice je neúplná. Bylo jich mnohem více.

Bratři a sestry, pomozme osvobodit čs. politické vězně, pomozme národu ke svobodě!

Zdravím Vás s bojovým heslem československých italských legionářů z první světové války: „Bratři! Vzhůru na ně!“

L. Drobílková

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

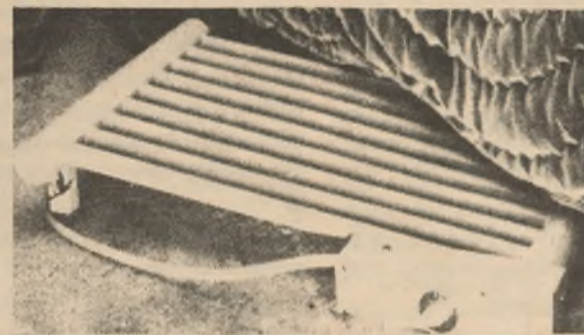

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večeř domů

Chcete mít v nastávající zimě v pracovně, v obývacím pokoji či v ložnici příjemné teploučko jako v kolébce a přitom ušetřit jak na plynu tak elektrice?

V tom případě si pozorně přečtete tuto výhodnou nabídku a pak si v našem závodě objednejte náš nejnovější tepelný radiátor na elektrický ohřívání oleje.

Máme jej na skladě ve třech typech: B-1, B-2 a B-3.

Retail Prices B-1 \$187.00 B-2 \$135.00 B-3 \$119.00

Toto je nově promyšlený účelný elektrický radiátor pro nepřetržitě užívání: čím déle hřeje, tím má menší spotřebu elektrického proudu - 75-95 %.

Při celodenním užívání nám u nás v Kalifornii vytápí obytné prostory, v nichž potřebujeme vytápět, za pouhých 5-12 dolarů měsíčně.

INSTRUCTION & INFORMATION FOR ALL CUSTOMERS AIR-HEATER, OIL RADIATOR B-1, B-2, B-3

B-1, B-2 & B-3 are radiators to be used under the bed. Please place under the bed on all four feet. Day step-on switch is No. 2-4. Night step-on switch is No. 4-HI.

Adjusting the knob switch to how you desire: adjusting information is on the CENTRAL SWITCHING INSTRUCTION SHEET.

The best way for heat to pass through the bed: It's important to leave the heater on 24 HOURS A DAY. For this reason, don't switch off heater during the day time. The bed and the whole room will be completely heated and warmed together and your central heating can be reduced.

DIMENSIONS	LENGTH	WIDTH	HEIGHT	EL ELEMENT
B-1	34"	24"	5"	120V-AC 1 500 WATTS KING SIZE BED
B-2	28"	19"	5"	120V AC 1 250 WATTS QUEEN SIZE BED
B-3	26"	19"	5"	120V AC 1 000 WATTS STANDARD, SINGLE

*You only pay when the RED LIGHT is on. you don't pay when the GREEN LIGHT or NO LIGHT is on! If you follow these heating instructions in this manner, this radiator will only cost you minimum.

Special important information: For people whom suffer from chronic health problems and severe muscle pain:

No flowing dust, no health problems: This heating system will improve your sleeping habits by circulating your blood and by keeping a permanent heart beat while you sleep throughout the night. You will enjoy waking up rested and refreshed.

- May alleviate cramps in your leg muscles while you sleep
- May alleviate prostate suffering in men
- May reduce bladder infections
- Could aid in hemorrhoid problems
- May help reduce obesity
- May help reduce menstruation pain.

*Healthy can be improved by above

Don't cover up top of your mattress with other materials, just cotton sheets, no synthetic or plastic sheeting material.

Cover the whole bed with your blanket all the way to the floor.

*DISCLAIMER

Although this product does not claim or guarantee to prevent serious health problems, it may serve as a preventative measure and aid in the relief of chronic health problems and severe muscle pain. As with any health treatment, consult your family physician before starting any special health program.

Function of all types of High Vacuum Air Heater Oil Electric Radiators: Inside the radiators is one electrical element which heats the oil. Radiator works without pressure, only on the high vacuum system. Circulation of the oil goes through Thermal System - Thermal Pump. This is built inside and full function is fully automatic. Temperature rises the speed of circulation of the hot oil, and speeds up radiation. Oxygen is pumped out from expanding area and is replaced with neutral argon gas. This neutralizes any chemical processing through the oil, conserves the oil and extends the oil's life by ten years. This is a new system which does not exist in any other oil-filled radiators and is totally safety sealed. The estimated lifetime of these radiators is 20 years. They are manufactured in California. All parts and material are products of the U.S.A. and can be repaired and replaced.

For convenience and risk free:

If you are not totally satisfied, simply return within 30 days in it's original box for a courteous refund.

PLACE THE ORDER:

Selling and Distributing:
A.O. INTERNATIONAL BUSINESS, INC.
29262 Union City Boulevard
Union City, California 94587
415-487-0844 or 415-487-0845

Zamyšlení nad životním jubileem

„... jsem z české země hlavů a nohama odevšad“, napsal o sobě na počátku 15. století jeden z výrazných staročeských spisovatelů, a charakterisoval svou práci těmito slovy: „Ját jsem tkadlec učeným řádem, bez dřívie, bez rámce a bez železa tkáti umějí.“

Tím obrazem tkalce spřádajícího duchovní tkáň vytvářel ze středověkých zdrojů výstižnou skizzu vzdělance a odkazoval - aniž to sám asi tušil - budoucnosti jednu z hlubokých pravd, jejíž smysl se bude jistě čas od času proměňovat, ale natrvalo si podrží to nejpodstatnější: Je toho hodně ve světě, čím je člověk obklopen a z čeho se může obohatit, je tam hodně studnic jednání i moudrosti, ale nakonec, snaží-li se dát všemu smysl pro sebe či pro druhé, zvažuje-li rozhodnutí k činu, - uteče se tam, kde ví o zdrojích jemu nejbližších, nejbezprostřednějších - uteče se do svého nejvlastnějšího nitra. Obrátí se k nashromážděným zkušenostem i poznáním, k místům v nichž dozívají ozvěny výher i proher, kde se ozývají varování i výzvy - kde se nabízí všem, ale jen někteří dovedou naslouchat, rozumět, přijímat výzvu a jít za svým svědomím i posláním.

Samozřejmě, už dávno je jasné, že ten starý výrok se nám tu vynořil, když hledáme cestu, jak v drobné úvaze postihnout to, co zaujalo mnohé na osobnosti jubilujícího dr. Františka Schwarzenberga. On je

HLEDÁM

svého bratrance - žije-li dosud - anebo jeho rodinu a děti. Jmenoval se

FRANK ČELŮSTKA, narodil se už v Chicagu, II. v letech 1917-18, a jeho rodiče vyemigrovali do USA několik let předtím z našeho rodného Zlína na Moravě. V USA se v životě dobře uplatnil jako úspěšný vedoucí některého velkoobchodu. To je asi vše, co o něm z dětství vím. - Nic jiného od něho nechci - než s ním - či s jeho příbuznými - navázat styk, abych se dověděl o jeho životních osudech pro doplnění naší rodinné kroniky. - Vážení krajané, tam za mořem, kteří jste jej znali, anebo někde v životě potkali, laskavě mi o něm něco napište. Budu Vám vděčný i za tu nejmenší zprávu. Proto Vám předem za Vaši laskavou ochotu děkuji. Moje jméno a adresa:

František Čelůstka,
Pršné 584
76001 Gottwaldov, ČSSR.

přímo ztělesněním harmonisace oněch dvou sil, mezi kterými se odedávna pohyboval každý, kdo odpovědně zvažoval své poslání vůči světu, ale také vůči tomu celku, s kterým ho svázal historický zápas národa, země, státu. Svými osobními svazky, ale také svými širokými zájmy i povinnostmi byl dr. Schwarzenberg mnohostranně vřazován do toho, co nazýváme světem, zároveň však nepřestával nikdy zdůrazňovat své povědomí o bytostných svazcích s Československem, přihlašovat se k němu i oddat se mu prací s pocitem odpovědnosti.

Vyplývá už z dávného jeho postoje, že své stěžejní místo viděl v účasti na dění **přítomnosti**: odtud povolání diplomata, účast na politickém dění. Ale co osobitěho vytěžil z přístupu k těmto povinnostem? Svou práci nechápal jako aktivitu určenou jen prací okamžiku, potřebou dne. Člověk činu je v něm zmnožen filosofem a historikem. Činy, rozhodnutí nabývají smyslu, teprve dostane-li se jim začlenění do souvislostí historických a jsou-li zváženy na váhách spekulace i ethiky. Stačí začít se do jeho článků v časopisech nebo sbornících, zaposlouchat se do jeho vytříbených projevů řečnických, ale obrátit se navíc i do dokumentů určených jen příležitostnými potřebami, a všude ihned poznáváme dosah jeho historických a filosofických principů. Historie je nutnou součástí přítomnosti, součástí existence každého z nás, stejně jako je nutná všudypřítomnost filosofického a náboženského nadhledu, neboť teprve v nich je možné dobrat se plného smyslu v našem konání a rozhodování. U vědomí toho pochopíme, proč v pohledu dr. Schwarzenberga žádná situace není redukovatelná jen na několik faktů nebo rysů.

A podobně vidí i život sám. Ten ho neuspokojuje jen v některých jeho stránkách, nýbrž hledá jeho rozmanitost. A ona to není rozmanitost vyumělkovaná, hledaná, nýbrž je to rozmanitost necházená v životě kolem nás a ve světě kolem nás. Jak výmluvně se nám tu připomíná jeho radost ze hry na starodávnou harmoniku - „dvojřadovku“ nebo zážitek z cesty kanoí po Vltavě! Jejich hodnota pro dr. Schwarzenberga si nijak nezadá s celou tou další škálou, která stoupá k zážitkům z koncertních síní, galerií, z umělecké četby atd. Není pochyb, že i v tom je předpoklad pro možnost plnějšího vidění života a světa, které jsou předpokladem pro naplnění úkolů osobnosti podílející se na veřejném dění -

V nádvoří Schwarzenberského paláce na Hradčanech.

a nebo vysokoškolského učitele, který k těmto úkolům vede další generace. Právě k tomu poslednímu, k působení pedagogickému se váže jedna ze vzpomínek, která dokresluje to, o čem byla právě řeč: při nějaké společenské příležitosti jsem se setkal s bývalým studentem dr. Schwarzenberga z Loyola University v Chicagu, který brzy po začátku rozhovoru se s obdivem snažil demonstrovat, jak osobitý, bohatý - a přitom netradiční byl přístup jeho učitele k výkladu a analýze jevů. Ve výkladu dr. Schwarzenberga o rakouském Anschlussu, který v našem rozhovoru sloužil za příklad, ožila studentům celá Evropa. Problém Rakouska se tu objevil jako projev evropské tragedie nejen ve smyslu politiky, neboť při výkladu byly rozehrány další vrstvy lidské tvořivosti a lidských zájmů - a postupně se pronikalo až k samému jádru lidství samého. Teprve pak se uzavřel výklad o Anschlussu samém a v něm i defilé tehdejších osobností i států. - Pro mladého adepta politických věd to nebyla škola historie, ale příklad, jak vidět a zvažovat skutečnost v její plnosti.

To všechno, co jsme zatím postihovali, nás stále a stále vrátilo k jednomu ústřednímu problému, jímž je - **člověk**, člověk ve své jedinečnosti, s kterou vstupuje do svazků společenských. Stačí sledovat články dr. Scharzenberga, ale stejně tak i naslouchat vzpomínkám, abychom se přesvědčili o tomto jeho ústředním bodu zájmu. Mediem člověka nesleduje jen osobní problémy lidí, ale i doby jako celku, politiky stejně jako vědy či umění, událostí v církvi i parlamentě. Proto před vámi defilují politické, vědecké, umělecké, ale také

anonymní, ovšem něčím typičtí Moravané či Jihočeši; i putování za Janáčkem spolu s Mistrem Kubelíkem, šla touto cestou, jak vypráví jedna vzpomínka.

Tedy, prostřednictvím poznávání konkrétních lidí se přibližuje zájem dr. Schwarzenberga o život, a proto také v jeho názorovém horizontu sehrávají závažnou roli ta pojítka, která se nazývají **tradicemi**. Jim věnuje hojně pozornosti, neboť v nich vidí závažné životní síly a oceňuje jejich význam zvláště v československé historii i přítomnosti. Samozřejmě, že v každém etnickém, kulturním a politickém celku postupně vykrystalizují různé tradice. F. X. Šalda oceňoval existenci rozmanitých tradic, neboť v jejich střetávání viděl právě cestu k osvětlení a třibení. Každý si proto z tradic vybírá; a dělá tak i dr. Schwarzenberg, ztotožňuje se s nimi, ba přímo ztělesňuje mnohé z nich. Z minulosti je znám jeho podíl hlavně na rozvíjení svatováclavské tradice stejně jako jeho podíl na interpretaci tradic české šlechty v tomto století. Myslím, že je vhodné připomenout, že v době, kdy i v dnešním Československu se v neoficiálních proudech oživuje zájem o domácí tradici, byla to právě jeho práce, která upoutala pozornost a byla tam přetiskována.

Činnost jubilujícího dr. Schwarzenberga nám otvírá osobité pohledy na široké téma Československo a svět, a vyznačuje i iniciativu pro další práce. Těšíme se, že té iniciativy nám všem bude dál přidáváno s novými studii, na které mnozí čekají a v jejichž význam silně věří, neboť darů z tvůrčí dílny jubilantovy je nám třeba. František Svejkovský

V basilice sv. Petra v Římě dne 13. října 1983 při celosvětové pouti rytířů Maltského řádu.

Bohumir Bunža:

Několik milých vzpomínek k pětasedmdesátce Dr. Františka Schwarzenberga

Nechci psát životopis tohoto vzácného českého šlechtice, intelektuála, vlastence a dobrého přítele. To udělají jiní, daleko povolanější. Chci jen vzpomínat kdy, kde a jak jsem se s Františkem setkal a byl svědkem jeho práce a úspěchů na poli kulturním, politickém a vědeckém. I když naše republika formálně šlechtické tituly neuznávala, nemohla neuznat, že jsme měli české šlechtické rody a mezi nimi Schwarzenbergové a Lobkovicové byli nejznámější a nejváženější v celém národě. František byl a je šlechticem nejenom svým rodinným původem, ale také svým charakterem, všestranným vzděláním a osobním a společenským šarmem. S Dr. Františkem Schwarzenbergem jsem se setkal poprvé za války v roce 1943. Bylo mně známo, že Dr. Schwarzenberg je činný v českém národním a kulturním dění v Praze a je vedoucím mládeže - Národního souručenství. Tehdy jsem byl přednostou okresního soudu v malém slováckém městě Bojkovicích, okrese uherskobrodském, na pomezí Moravy a Slovenska. Od Slovenska nás dělily Malé Karpaty, jimž se lidově říkalo Kopanice. Kopanice... byly

známy svými typickými kroji a „pěsničkami“. Do tohoto kraje přijeli v létě r. 1943 Dr. František Schwarzenberg a Rafael Kubelík a přišli za mnou, abych jim byl nápomocný ve sbírání slováckých, lidových písniček na Kopanicích. Prošli jsme Kopanice a nasbírali řadu původních, dosud neznámých kopanických melodií. Nejenom Kubelík, ale i František byl muzikant a miloval lidové písně. Pěsničky pak jsme si doma u nás prozpěvovali a přátelsky besedovali. Poté jsme se setkali s Františkem až po válce v Praze v parlamentě, předtím než František jako nově jmenovaný chargé d'affaires československého velvyslanectví u Svaté stolice, odejel do Říma. To bylo v roce 1946. Po komunistickém puči František resignoval a emigroval do Spojených států, kam jsem také já emigroval po dramatickém útěku přes Německo a Anglii v r. 1951. Setkali jsme se v Chicagu, kde se František stal profesorem politických věd na Loyola University, ale zejména v New Yorku, kde jsem bydlel a kam jezdil František na pracovní schůze. Bydlíval u mne a byl mi nápomocný v mých pracích v Křesťansko demokratické unii střední Evropy. V roce 1953 Unie pořádala mezinárodní kongres v New Yorku a Dr. František Schwarzenberg byl zvolen do předsednictva kongresu za československou křesťanskou demokracii a předsedal pracovním schůzím. V diskusním panelu byl také Dr. Ivo Ducháček, který nás nedávno (1. března) navždy opustil. František svým společenským šarmem, svou bystrou pohotovostí a jazykovými znalostmi dodal lesku a vážnosti kongresovému zasedání.

V roce 1962 jsem byl přeložen pracovně do Říma, kde jsem pracoval v Mezinárodní unii

křesťanských demokratů v informačním a dokumentačním středisku. Tam jsme se s Františkem opět sešli. Přijel do Říma v r. 1968, aby přednášel na římské pobožce Loyola University společenské vědy a politikou historii Evropy. Pro Františka nebylo problémem přednášet v jakémkoliv jazyku - v angličtině, francouzštině, němčině neb italštině. Byl jsem na jeho veřejné přednášce v sále při kostele sv. Karla Boromejského na Corso Vittorio Emanuele ve středu historického Říma. Už nevím jaké bylo téma jeho přednášky, ale pamatuji se, že sál byl plný a úspěch veliký. František mluvil samozřejmě krásnou italštinou. František jako diplomat a šlechtic měl velké známosti a styky v římských církevních i občanských kruzích a využíval jich plně ve prospěch našich československých zájmů. Chodil často k nám na Governo Vecchio ve středu Říma, kde jsme v tu dobu s manželkou bydleli a byl našim milým a vzácným společníkem. Také jsme spolu jezdili a obdivovali historické a archeologické památky města Říma a okolí, protože František byl toho všeho znalcem. Pojilo nás klasické vzdělání, znalost římské historie i katolická víra. Po návratu do New Yorku jsme se pak několikrát sešli, zejména na kongresech SVU.

František a Amalie, roz. Lobkovicová, jsou právem hrdí na svůj rodinný původ. Zůstávají však přesto prostí, upřímní a přátelští. Opravdu praví křesťanskí demokrati. Vzpomínáme s potěšením na všechny ty chvíle prožité s Františkem a ze srdce mu přejeme, aby ta pětasedmdesátka byla jen odrazovým můstkem do dalších narozenin a aby se jich dožil v kruhu své milé rodiny ve zdraví a dobré životní pohodě, k čemuž mu dopomáhej Bůh.

„PUČ PODLE KOMUNISTICKÉHO JÍZDNÍHO ŘÁDU“

(Pokračování ze str. 1)

několik z těch zpráv, které jsem Vám poslal 9. prosince m.r. už bylo potvrzeno vývojem událostí, jak v cizině, tak i u nás doma. Při tom jde o dobu poměrně velmi krátkou. Zdá se proto velmi pravděpodobné, že i ostatní zprávy se ukáží vývojem událostí, ne-li v podrobnostech, tedy aspoň v celku jako správné.

Myslím proto, že hlavně pokud jde o zprávy týkající se úsilí KSČ po změně režimu u nás, je nutno jim věnovat mimořádnou pozornost. A prosím Vás, pane ministře, abyste byl tak laskav a uvážil, zda-li by nebylo vhodné informovat o nich přímo i pana presidenta republiky. K tomuto návrhu mne přivádí také okolnost, že s důvěrných porad Kominformy v Miláně, přišly do Paříže zprávy, podle kterých tam mluvčí KSČ vyslovili rovněž svou nespokojenost s postupem presidenta republiky, nemohl jsem prozatím zjistit, zda-li to, co uvádím dále je také zpráva z důvěrných jednání v Miláně, anebo pochází-li z jiného pramene. Zde se totiž v diplomatických kruzích tvrdí, že naši komunisté mají v úmyslu postavit v nejbližší době presidenta republiky před alternativu; buď souhlasit s jejich postupem, anebo odstoupit. Komunisté mu vytýkají, že jeho

postoj a některé loňské projevy jen podpořily snahy domácí a zahraniční reakce. Komunisté prý budou žádat presidenta republiky, aby učinil projev, který by československé veřejnosti vysvětlil nutnost a správnost nového vnitropolitického uspořádání, jak je chce provést KSČ.

O snahách KSČ je prý povšechně informován Zdeněk Fierlinger, který vcelku souhlasí. Měl prý v tomto směru další rozhovor i s velvyslancem Zorinem, než tento odjel z Prahy. V provádění plánu KSČ má Fierlinger hrát důležitou úlohu. Zejména pak je prý jejich mužem v rezervě pro případ presidentova odmítnutí. Račte přijmouti, atd.

E.Ř.

XXXXXXX

Paříž 17. ledna 1948

Poznámka:

O tom, že tyto zprávy skutečně došly do Prahy, a v obou případech došly téhož datovaného dne do rukou tehdejšího šéfredaktora Lidové demokracie dr. Doležala s tím, aby je ihned odevzdal ministru Hálovi, který tehdy prakticky byl úř. místopředsedou lidové strany, vědí v exilu: Ad. Klimek, býv. gen. tajemník Lid. strany, Ivo Ducháček a Pavel Tigrid. Když po čtení pařížského tisku 13. prosince 1947, že londýnská konference byla náhle ukončena 12. prosince po prohlášení Molotova, že vědí, že se počítá s

nezdarem atd., jsem byl znepokojen a měl určité pochybnosti o správném doručení mého prvního dopisu, napsal jsem I. Ducháčkově, který odpověděl telegramem tohoto znění: Zprávy došly O.K. pan ministr děkuje. Některé z mých zpráv z 1. dopisu byly v lednu 1948 uveřejněny - v míře tehdy přípustné, jednak v Lidové demokracii, jednak ve Vývoji (vydavatel P. Tigrid). Na př. i zmínka o tom, že „k parlamentním volbám v nyní předpokládané formě dojíti nemá.“

Po puči, v exilu, mi Hubert Ripka řekl, že o těchto zprávách rovněž věděl. Na můj dotaz, zda-li též ví, byl-li informován president Beneš, jak jsem o to žádal ve svém druhém dopise, mi řekl, že ano. A na moji další otázku, jak na to president reagoval mi odpověděl: Jako obyčejně, - že on má lepší zprávy...

Paříž, 12. srpna 1971.

Paříž 9. prosince 1947

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pišťe na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

Úmrtní oznámení

V hlubokém zármutku oznamujeme všem svým známým a exulantům, kteří jej v Kanadě a v USA znali, že nás náhle opustil náš syn, milý otec, bratr, švagr, strýc a bratranec, pan

František Flosman

Narodil se 5. července r. 1930 v obci Struhadlo mezi Klatovy a Nepomukem v Čechách. V roce 1951 přišel za svobodou do Kanady a po šesti letech přesídlil s rodinou do USA. To bylo v r. 1957. Usadil se s rodinou v Berwynu, Ill., zapojil se do krajanské práce v Sokole Slávský a ve spolku Českých svobodomyšlných škol, kde byl pokladníkem a s ochotnou obětavostí pečoval zvláště o budovu české Masarykovy školy v Ciceru, Ill.

V neděli 20. března 1988 se mu v jeho domově v Berwynu jeho nemocné srdce náhle zastavilo v jeho nedožitém 58 letech.

Rozloučili jsme se s ním v úterý 22. března v 7:30 hod. večer v obradní síni Maříkova pohřebního ústavu v Berwynu a děkujeme našemu misionáři Otci Vojtěchovi Vítovi O.S.B. za oduševnělé církevní obřady. Ve středu 23. března dopoledne jsme pak jeho tělo doprovodili do síně krematoria hřbitova „Woodlawn“, kde se s našim drahým zesnulým rozloučil p. Fr. Kostka.

Děkujeme všem, kdo si s námi na našeho předčasně zesnulého otce vzpomenu v tichém zamyšlení.

MARIE FLOSMANOVÁ, roz. Ševčíková, matka v kandském Hamiltonu;

JIRÍ s chotí SANDROU a rodinou v Kanadě,

JOSEF s manželkou LOUISE a s rodinou v Mass. USA, bratři;

FRANTÍK A BLANKA FLOSMANOVÍ, děti.

† ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

S trpkou bolestí a hlubokým zármutkem oznamujeme všem přátelům a známým, že v sobotu 13. února zemřel v New Yorku

VLASTIMIL BÍLEK

narozený r. 1921 v Pálkovicích, okr. Frýdek - Místek

Vlastík zasvětil celý svůj život doma i za hranicemi stálému boji a neúnavné práci za svobodné Československo. Odešel nám nejen pravý vlastenec a statečný bojovník, ale i nenahraditelný manžel, otec a skutečný kamarád mnohých z nás.

Manželka LIBUŠE, dcery LÍBA a EVA a přátelé doma a v exilu.

Výroční schůze Sdružení čs. exulantů

Sdružení čs. exulantů konalo minulou neděli 37. valnou hromadu v budově školy T.G. Masaryk v Ciceru, za hojné účasti členstva. Schůzi zahájil předseda Fr. Šulc proslovem, ve kterém upozornil na 40 let trvání III. československého exilu a probral jeho dnešní situaci, zejména jeho práci a úsilí za tu dlouhou dobu 40 let, která však získala málo pochopení na vrcholných místech tvůrců zahraniční politiky svobodného světa.

Podal pak přehlednou zprávu o činnosti Sdružení za uplynulý rok, jak po stránce kulturní, společenské i politické a osvětlil stanovisko Sdružení k současným exilovým problémům. Pokladník br. Schönbach podal pak podrobnou zprávu pokladní, ze které byla zřejmá obšíř charitativní a podpůrná činnost Sdružení. Po zprávě bylo usneseno, aby i v tomto roce bylo v podpůrných akcích pokračováno a byly povoleny následující dary:

Denní Hlasatel \$100; Hlas národa \$100; Kolej Nepomucenum v Římě \$100; misionář Otec Jan Med v Indii \$100; na knihu o Ant. Švehlovi \$100; na český tisk v Mnichově \$50 a na Foundation Leadership ve Washingtoně D.C. \$50.

Ve volbách byli zvoleni: předseda Fr. Šulc, místopředsedové Jos. Hrudkaj, Václav Zolman ml. a Jos. Kreidl, jednatelem Jos. Šneberger a pokladníkem V. Schönbach.

V závěrečné debatě byla věnována velká pozornost další exilové práci a úsilí o osvobození porobeného českého a slovenského národa od komunistické nadvlády. Bylo jasně konstatováno, že je dnes větší úsilí zkomirající komunismus podpořit a vylepšit, aby ještě přežil, než jej odstranit a nastolit svobodu a demokracii, tak jak po tom touží naše národy doma ve své velké většině.

Rabas

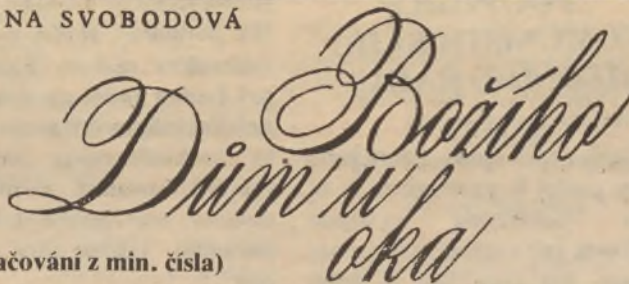
MAIL ORDER NOVINKA

Přímý import z Československa. Chodská keramika a velikonoční malované kraslice malé i velké - (na skořápkách slepičích i husích vajec).

Napište si na lístku o katalog s ceníkem.

*Nikde jinde tak lacino
nenakoupíte!*
J. KETTNER
ENTREPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

NINA SVOBODOVÁ

(Pokračování z min. čísla)

První - to je u Zemanů vždycky Pán Bůh a jeho zákony. Slovo boží, které plní ten dům radostnou, všudypřítomnou živostí a zvláštním posvěcením. Rychtář, horlivý písmák, který věnuje knize každou volnou chvíli, rád vypráví, že oni na jejich gruntě bývali věrně oddáni katolické víře i v těch dobách před třicetiletou válkou, kdy martinovská vrchnost byla luteránská a kdy většina poddaných vyznávala víru své vrchnosti. A věrni tradici svého rodu prožívají Zemanovi velikonoční svátky s vroucností a hloubkou, jaké je schopno jen srdce, plné živé víry.

Země, po kruté zimě vymrzlá až do hloubky, raší svěží zelení, podhorské lesy prokvétají něžnou běloušnou sněženek a z martinovské rychty hledí do toho jarního, rozezpívaného světa dětské oči, modré jako květy podléšek v trávě na sadě a třpytné tak, jako by v nich zářil svit všech hvězd, rozsetých na večerním nebi nad temnými Chlumy i nad věží martinovského zámku.

Malý Pavel, nejmladší ratolet Zemanova rodu, hledí modrými světly svých dětských očí do světa, který se rozkládá přímo před ním, na dosah jeho dychtivých ruček. Do toho velkého světa, plného roztodivných a neobyčejně zajímavých věcí, jež začínají prvním kolébavým krůčkem na dvůr mezi drůbeží a psy a končí daleko, až tam, kde se nebe přívětivě sklání nad Chlumy a kde se cesta, po níž jezdí vozy, ztrácí v modru, jako by se rozplynula do vzduchu. Ten svět má plno roztomilých kouzel a zábavných tajností a Pavlík je obhlíží ze všech stran, všechny je chce prozkoumat a přijít na kloub jejich záhadám.

Pavlíkovi byly na svatou Kateřinu tři roky, je čilý a bystrý a právem o něm na statku říkají, že má oči a uši všude. A toto jaro se svými velikonočními svátky je dobou, nad níž se Pavlíkovi nezdá krásnější.

Jednu neděli ráno si přivstane zároveň s chlapci (těmi „velkými“, kteří již sami vyhánějí dobytek na pastvu) a běží se s nimi podívat, jak děvčata vynášejí smrtku.

Je to veselé podívání, děvčata ve svátečním kroji, z copů i od pasu jim vlají stuhly jak barevní hadi, a nad nimi trčí do jarního vzduchu něco vysoko na tyči, něco, co vlaje, zmitá se ve větru a šustí slamou, dívky zpívají, že nesou smrt ze vsi a nové léto do vsi. Ta šustivá a harašivá věc se jim ještě zamítá nad hlavami a pak báb, a už je v rybníku. A dívky zpívají, poskakují tanečním krokem domů a doma dostanou buchty a koláče jako za odměnu, že tu ošklivou, zlou smrt utopily a že přinesly do vsi nové, veselé léto.

Pavlík si dokonce zapamatoval i kus toho zpívání a nyní si je pobrukuje svým dětským hláskem. Slova, do té neděle neznámá, tvoří se mu na rtech s jasností, u malého chlapce překvapující.

*„Nesu nesu smrtku
k zelenému čvrtku,
kam tu smrtku zanesu
nové léto přinesu.“*

Kde to léto je, Pavlík neví. Musí opravdu někde být, protože náhle je v trávě kyticek, nikdo neví, odkud se vzaly, ale jsou tu a jedna je hezčí než druhá. Asi se to léto usadilo na zámku, tam ve velké zahradě mezi stromy a keři pod věží a rozhazuje dolů do trávy ty krásné kyticíky.

A smrtka plave v rybníku, celá se třepe, divočí a zlobí, ale nic jí to není platné, léto jí přemohlo a dívky se jí smějí, zpívají a vyskávají a doma na míse voní koláče s povidlím, které je tmavé, vláčné a náramně sladké a starší bratr Petřík se vrátí odněkud z vrchů a přinese Pavlíkovi krásnou vrbovou píšťalku. Ta sama od sebe hvízdá a zpívá jako potok pod strání, které se říká „Horka“ a Pavlík poběží s píšťalkou ven, na hráz k rybníku a bude pískat té zlostné, roztřepené smrtce na loučení i na po-

směch a létu, jež se uhnízdilo v keřích pod zámkem, na uvítanou.

Vůbec smrtka - -. To je takové podivné slovo, dítě neví, co si má o něm myslet. Je to slovo tajemné, v němž to praská právě tak, jako praská staré dříví, prkna na seníku, přičle od žebříku či vrata do stodoly.

Ta smrtka sedí někde ve vsi - hoch neví kde, mohlo by to být třeba dole pod zámkem, v některé kůlně či sklepe se zamřížovanými okénky, nebo v tom divném staveníčku při dvířkách na hřbitově, ale ne, hřbitov je krásný, na každém hrobečku kvete tolik květin a kříž uprostřed svítí zlatem. Raději ať sedí smrtka v zamřížovaném sklepním okénku pod zámkem, to je celé černé od sazí a zalepené od pavučin. Tam tedy smrtka bydlí a působí, že je všude zima, že fouká studený vítr od Chlumů a že v celém dalekém okolí neuslyšíš ani jediného ptáčka zpěváčka. Hm, ona je zima sice také hezká, všude je bílo, jako by nakladl nejlepšíš maminčiných peřin, doma v peci praskají veliká polena dříví, opékají se dobře, mastné placky nebo zimní jablka a z každého kouta jako by vyběhla jiná pohádka nebo písnička. Ale na jaře - to jsou květy a píšťalky, mladá kuřátka a housátka, a tak je dobře, že děvčata smrtku chytila a hodila do potoka. Jistě byla mezi děvčaty při té věci první sestra Maryška, je veselá a čilá, nikdy se nenaděješ, odkud na tebe vyskočí, chytí tě do náruče a zvedne vysoko, vysoko do vzduchu, a braň se jak chceš, zmítej se v té náruči s veškerou silou zle uražených tří let, nic ti nepomůže, octneš se na zemi teprve, až bude chtít Maryška a ne ty. To jistě Maryška přemohla smrtku, vždyť ona je přece první ze všech děvčat z celého Martinova.

Tedy se smrtkou by to bylo odbyto. Pavlík však stojí před novým tajemstvím. A to tajemství se jmenuje velikonoce.

Začíná to věnečkem z čerstvých kočiček, stříbrných a měkkých jako opravdový kožíšek kocoura Macka, který se vyhřívá na slunci na zápraží, a pak najednou uplyne několik dní a maminka vede Pavlíka za ruku přes náměstí do kostela. Ne, není neděle, Pavlík dobře ví, že není, vždyť ty kočičky, pověšené u křížku ve světnici, tam nevisí ještě celý týden, ale maminka má přece na hlavě sváteční čepec a ten čepec není stříbrný nebo zlatý jako jindy, ale je černý. I kabátek s „varhánky“ je černé barvy, jen prýmek s „liščinami“ u krku je světlý. A šáteček pod bradou je protkaný tmavě rudými nitkami.

A pantáta má šosatý kabát, modrou vestu, zapnutou vysoko ke krku řadou lesklých, kovových knoflíků, a nese v ruce velikou knihu v černých deskách se zlatým křížkem.

Maminka vede Pavlíka za ruku a mluví k němu pomalu a vážně, aby mu jediné slůvko neušlo. „Pojď, hochu, jdeme navštívit Pána Boha. On dnes leží v hrobě.“

V hrobě . . . Chlapec dobře neví, co to znamená. Jistě to však bude něco vážného, když se maminka přistojila do tmavé barvy, když tatínek nese v ruce tu tajemnou knížku, a když Maryška dnes ani jednou nezaspívala. Roku 1784 není dovoleno stavět boží hroby, přece však martinovský kostel se svými starobylými gotickými zdmi i se svým barokním oltářem Panny Marie, nyní zastřeným fialovým závěsem s bílým křížem, klene se tak mohutně a tak velebně, že je v té chvíli podoběn veliké hrobce, zbudované andělskýma rukama nad posledním odpočinkem Boha Syna.

Zemanovi klečí, rychtář čte v modlitbách, rychtářka vytáhla z kapsy růženec s velkými hnědými zrny a tiše jej přebírá v upracovaných prstech. Pavel hledí před sebe a radostně mrká do světla svéc. Ne, toto dítě nepočítá čas, který rodiče tráví před oltářem, ačkoli nerozumí ani tomu, co si tatínek čte v knížkách, tištěných ozdobným písmem na zažloutlém papíře, ani nerozumí modlitbě, při níž maminka propouští mezi prsty tmavé korálky. Zato však, když jsou již na odchodu z kostela, zachvěje se jeho dětské srdce náhle tak prudce, jako by po něm sahala tvrdá, ledová ruka. A modré oči jsou náhle plné velikých slz.

Rodiče totiž vedou Pavla k černému sametovému polštáři, pokleknou na tmavý koberec a uctivě líbají nachové rány Krista, rozpjatého na kříži.

Pavlík sleduje pozorně i ulekaně, jak se dospělí sklánějí, jak se křížují a jak líbají Krista Pána, maličký chlapec však musí trochu vystoupit na špičky, aby se mohl dotknout krvavého květu svatých ran.

S očima plnými slz, s pěstičkami tvrdě zaťatými, líbá malý Pavel Zeman rány Krista Pána, rozpjatého na kříži, jenž spočívá na černém polštáři. V tříleté dušičce se honí úžas s lítostí, bolest s náhlým poznáním. Takovým, které mění život v pohádku a pohádku ve skutek.

Když manželé Zemanovi vycházejí z kostela a dosud mlčky kráčeji v nábožném sebrání myslí přes martinšské náměstí k domovu, zachytí se hoch dychtivěma ručkama jejich silných, tvrdých rukou.

„Až vyrostu, budu lékařem. Velikým lékařem, co umí všechno. A pak půjdu a uzdravím Ježíška. Nebude už mít žádnou ránu na tělíčku. A jeho maminka, co ho chová, už nebude nikdy plakat.“

Rychtář Zeman se sklání k chlapci a běře ho do náruče. Otcovská náruč je široká i teplá, pevná i měkká. Je to náruč, jež obsahuje blaho rozletu právě tak jako blaho návratu.

„Ale jdi, Pavlíčku, můj malý synečku.“

Maminčin hlas jihně jako sněhová hvězda na slunci a sládně jako koláč s medem.

„Ano, maminko, budu lékařem. Velikým lékařem.“

Obloha, rozestřená nad starobyloou věží martinovského zámku je modrá jako květ lnu, jako oko čekanky, jako křídlo nejlíbeznějšího snu. „Budu, maminko, uvidíš.“

Dětský hlas zvoní radostí až zázračně jasnou.

Opíraje se o otcovu silnou a měkkou náruč, zírá chlapec s třpytnou hrdostí na svět kolem sebe. A do matčiných očí jako by v té chvíli někdo setřásl hrst nejkrásnějších perel. Tak se lesknou. Měkce, vlaze a bez míry šťastně.

(Pokračování příště)

Managing the U.S.-Soviet Relationship

Ve svém projevu, proneseném 5. února 1988 o americko-sovětských vztazích, americký ministr zahraničních věcí George Shultz zhodnotil celkovou situaci z globálního hlediska a řekl doslova toto:

„We hear much of 'new thinking' these days; we should be clear what it represents. It is an effort to come to grips with the reality of the world being shaped not by the Soviet Union and its allies, but by the community of free nations and the forces of freedom. One consequence of this change is a fresh hope for an eventual end to the grim experiment with totalitarianism that, for most of the 20th century, has mocked mankind's hopes for a human community based on peace and freedom. But that experiment is still with us and must be dealt with.“

V další části projevu pojednával o různých ujednáních a smlouvách mezi USA a SSSR a jednání na mezinárodním fóru. ministr zahraničí Shultz řekl toto:

„It seems unlikely that the U.S.-Soviet relationship will ever lose what always has been and is today a strongly wary and at times adversarial element. Nor do I think that the accumulation of individual agreements or cooperative arrangements will, by itself, result in a quantum leap to a qualitatively different kind of relationship. The differences between us and the

suspicions they generate, are too deep. Experience has proved that agreements alone cannot bridge such a divide...“

We will continue to insist on concrete Soviet steps toward the freer flow of information, people and ideas, set out in the 1975 Helsinki Final Act and the follow-on documents of the Helsinki process.

To Americans the human rights issue will only be resolved when old abuses are cured and new ones cease to emerge. Given the nature of the Soviet system, the situation may be years off, but there can and must be steady progress toward it. Further, as the President stated in his Berlin initiative last June, one place we will look for a real change of policy is in Eastern Europe...“

On regional affairs, we cannot assume that the Soviet Union has abandoned its traditional inclination to extend its political wrist and cast its military shadow over other regions of the world. Thus, the United States must be prepared to support those, who are willing to fight for their freedom and self-determination. If, however, the Soviet Union is willing to rethink past positions, we will lend our hand to efforts to bring peace and national reconciliation to regions now torn by conflict...“

This is why we have always stressed to the Soviets the fundamental importance we attach to human rights, as set forth in the Universal Declaration of Human Rights and the Helsinki Final act...“

NESMÍME ZA JMENOUT!

V sobotu dne 27. února 1988 uspořádal pracovní kruh křesťanských demokratů v exilu „Communio Nova Bohemica“ a český exilový časopis „Nové obzory“ ze švýcarského St. Gallen v úzké spolupráci se Sdružením bývalých čs. politických vězňů v Curychu a Čs. poradního sboru v západní Evropě vzpomínku k 40. výročí komunistického puče v Československu a tím zániku čs. demokracie. Slavnost se konala v dolnorakouském Nagelberg, nedaleko města Gmünd (České Velenice), v bezprostřední blízkosti rakousko-československé hranice.

Extrémně špatné počasí, které začalo už den předtím, hlavně pak v noci z 26. na 27. února, způsobilo, že skoro polovina přihlášených delegátů, kteří jeli vlastními auty a autobusy doslova uvízla na zledovatělých a neprůjezdných silnicích. Mezi nimi dokonce i ti, kteří jeli z blízké Vídně. Dvě auta sjela do příkopu, mezi nimi i auto rakouského rozhlasu. Přesto se dostavilo něco kolem 50 účastníků, zástupců čs. exilových demokratických organizací a spolků z Rakouska, Německa a Švýcarska. Přítomni byli též zástupci mezinárodních organizací, bojujících za lidská práva: „Causa“ a „International Helsinki Federation.“

Účastníci seřazeni v průvod, mlčky kráčeli ke kostelu v Nagelberg, kde byli přivítáni místním starostou a vyzváněním všech zvonů. Mši sv. sloužil salezián Otec Dr. Josef Valerián z Lince za koncelebrace místního pana faráře. Zpívalo se „Ejhe, oltář Hospodinův září“, „Ježíši Králi“ a nakonec „Svatý Václave“. Ve svém kázání připomněl Otec Valerián, že nechceme nějakou hlučnou demonstraci, nýbrž spíše tiše se zamyslet nad smyslem celé akce. Mimo jiné řekl: „Vzpomínáme dnes nejen všech těch komunistickou justici popravených - Dr. Milady Horákové, poslanců Broje a Sochorče, generála Heliadora, Piky, studenta Choce a všech dalších prominentních obětí, ale též oněch nesčetných neznámých, nejmenovaných chudáků, kteří zahynuli v komunistických koncentračních táborech, hlavně na Jáchymovsku, ve věznicích a vyšetřovnách StB po celém Československu. Vzpomínáme na všechny pronásledované a trpící pro vlastenecké demokratické přesvědčení, pro svoji osobní statečnost, pro svoji víru v Boha. Vzpomínáme na týrané Otce kardinály Berana a Trochu, Otce biskupy, kněze,

řeholníky a řádové sestry v kláštorech a nemocnicích, odkud byli vyhnáni; vzpomínáme na všechny, kteří byli a jsou dodnes vystaveni šikanám a bezohlednosti ateistického režimu. Zůstanou zářným příkladem pravého, čistého vlastenečství. Vešli už dne do dějin našich národů, které nemůže žádná, byť i seberafinovanější doktrína zfalšovat...“

Podobnou náplň měla též i závěrečná slova a modlitba evangelického faráře Otce Karáska z Curychu.

Tyto věty se plně ztotožňují se základní myšlenkou pořadatelů, která vedla k uspořádání této trýzní za popravenou čs. demokracii. Ne srpen 1968, nýbrž únor 1948 přivedl vlast do dnešní tragické situace. Kdyby nebylo bývalo února, nebylo by došlo ani k srpnu!

Viditelným symbolem příkazu „Nesmíme zapomenout!“ je jednoduchý, ale umělecky velmi výrazný a hodnotný kříž z hliníku s korunou z ostnatého drátu, který přivezli a v průvodu také nesli členové Sdružení býv. politických vězňů. Je dílem jednoho z nich, umělce, dnes žijícího v Curychu. Teno kříž, který byl vztýčen vedle kostela v Nagelberg, je výrazem hluboké důvěry v Boha a jeho spravedlnost. Obrácen směrem k čs. hranicím - (ve vzdálenosti asi 300 metrů) - připomíná sounáležitost čs. exilu s ujařmenou vlastí. Tím byl položen základ k novému poutnímu místu, k novému středisku vzpomínek a modliteb čs. demokratického exilu. Věříme, že nejen naši krajané ve svobodném světě, ale i ti ve vlasti, naskytne-li se jim příležitost, navštíví tento kříž a zamyslí se nad vším, co nám připomíná.

Rakouská televize vysílala záběry z této památkové vzpomínky tentýž den večer. Díky tomu, mohli i občané v jižních částech Československa naši pietní slavnosti přihlížet a tak alespoň pohledem se jí zúčastnit.

Sedmý březen „88“ v Lánech

V pondělí 7. března 1988 americký velvyslanec v Československu Julian M. Niemczyk a další zástupci amerického velvyslanectví v Praze navštívili hrobku prvního presidenta Československé republiky, Tomáše G. Masaryka na hřbitově v Lánech u příležitosti komemorace 138. výročí jeho narozenin.

Velvyslanec Niemczyk položil na hrobku věnec s nápisem: „Od amerického lidu.“ Z jeho projevu vyjímáme:

„Today, we gather to commemorate the birth of Tomáš Garrigue Masaryk. In many ways he personified the bond between our two peoples. It is therefore my great privilege to be here today as a representative of the United States and the American people.“

In 1878 Tomáš Masaryk first saw America and married Charlotte Garrigue, one of its citizens. Upon his return to Europe, he continued his brilliant academic career and quickly established himself as a man of unquestionable integrity and intellectual honesty. His willingness to stand up for truth, even when it was not popular, set him apart...“

Later, at a time in life when most people look forward to retirement, Tomáš Masaryk embarked on a new career. His belief in humanity's potential and the ultimate triumph of truth, drew him into the world of politics. Pursuing the dream of Czechoslovak independence and freedom for its people, he again travelled to America where he tirelessly worked to lay groundwork for the day, when Czechoslovakia would take its rightful place among nations.

On behalf of the American people, who cherish the ideals and memory of Tomáš Garrigue Masaryk, I place this wreath...“

-afa-

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

VOICE OF THE NATION

Foreign Policy Implications of „Perestroika“

V úterý 15. března t.r. uspořádala Helsinská komise - (Commission on Security and Cooperation in Europe) - ve Washingtoně „hearings“ na výše uvedené téma, za předsednictví poslance Steny H. Hoyer.

Před Komisí vypovídali: Jeane Kirkpatrick, bývalá velvyslankyně USA u Spojených národů; Karen Dawisha, profesorka na University of Maryland; Charles Gatti, profesor na Union College v New Yorku; Alexander Smolar, redaktor polského časopisu ANEKS a Milan Švec, bývalý Chargé d'Affairs na československém velvyslanectví ve Washingtoně, který před několika lety požádal o asyl ve Spojených státech.

Velvyslankyně Jeane Kirkpatrick zhodnotila celkovou situaci ve světle příchodu na scénu Michala Gorbačova v SSSR, a jaký vliv má - nebo bude mít - jeho vyhlášená

politika na vztah nejen mezi Západem a Východem, ale zejména na vztah mezi SSSR a jednotlivými státy Varšavské smlouvy. Podle jejího názoru měla jeho politika - zatím - pozitivní vliv v tom smyslu, že se uvolnilo napětí, a že i ve státech střední a východní Evropy se projevuje určitá „samostatnost“ v hospodářské politice a pod. Velvyslankyně Kirkpatrick je dále toho názoru, že Mr. Gorbačov bude energicky modernizovat sovětskou společnost, včetně t.zv. - podle jejích slov - „democratization Soviet style, but not liberalization“. Pokud se týká států střední a východní Evropy, je zde - podle jejího názoru - „...movement, which should not be minimized... but we should not jump to conclusion that there will be a major change in external policy...“Nesmíme - podle jejího názoru - zapomínat na to, že občané států střední a východní Evropy jsou „...governed by force by governments, whose relationship with the SSSR is governed by force and the

troops, stationed on territories of those states, are guarantors of this relationship...“

Nejpodrobnější rozbor situace, pokud se týká vztahů mezi SSSR a státy střední a východní Evropy, podala prof. Karen Dawisha, která vystudovala v Londýně, působila jako poradce pro sovětské záležitosti v britském House of Commons; v USA byla také členkou Policy Planning Staff na State Departmentu a napsala více jak 50 knih a článků, které pojednávají o různých aspektech sovětské zahraniční politiky, včetně: „The Kremlin and the Prague Spring“ a „Eastern Europe, Gorbachov and Reform: The Great Challenge.“ Podle jejího názoru považoval Gorbačov po svém nástupu k moci v SSSR za „první příkázání“ - zesílení styků se státy střední a východní Evropy, protože považuje „...cooperation with socialist countries as the most important priority direction of his policy...“ Dále Gorbačov vidí „...the existence of the bloc as a major force in international politics...“ V další části své výpovědi prof. Dawisha poznamenala, že Gorbačov přiznal „...Soviet culpability for mismanaging relations in the past - in Eastern Europe - and for failing to avert crisis situations however, he underlined only his commitment to reappraise certain important aspects of the relationships, without suggesting for a moment that Moscow was considering allowing a situation to develop, which would lead to

the denunciation or over-throw of socialism in Eastern Europe, or the demise of the Soviet alliance system there...“

Dále prof. Dawisha mluví o situaci disidentů ve střední a východní Evropě, kteří jsou „...united in their condemnation of Soviet hegemony in Eastern Europe, but disunited in their analysis of its sources...“

Pokud se týká názorů západních pozorovatelů ve věci střední a východní Evropy, prof. Dawisha jej zhodnotila takto: „Because of continued disagreement over the root sources of Soviet policy in the region, considerable debate in both the West and throughout the Eastern bloc remains about the prospects of maintaining the current reform momentum in the long term, much less achieving fundamental structural changes in the bloc system, which has dominated Europe for the past forty years. All of these views are, however, united in agreement that Eastern Europe is, and has always been, of the most fundamental importance to the Soviet Union. For this reason, it is also agreed that most careful scrutiny must be given to Gorbachov's East European policies, as they unfold, since success in Eastern Europe is the crucial litmus test for Gorbachov's power, skill and determination...“

Charles Gatti mluvil hlavně o situaci v Maďarsku a Alexander Smolar o situaci v Polsku.

O situaci v Československu mluvil Milan Švec, který nám vlastně neřekl nic nového, nic,

co by nám o tamní situaci nebylo již známo.

Zpráva o výpovědích výše uvedených odborníků byla vysílána do Evropy „Hlasem Ameriky“ a „Svobodnou Evropou“.

-afa-

Projev presidenta Reagana členům „American Legion“

Před svým odjezdem do Bruselu na schůzi NATO, president Reagan promluvil k členům „American Legion“. Ve svém projevu zhodnotil činnost NATO od jeho založení a důležitost NATO v obraně západní Evropy. Při té příležitosti se zmínil o situaci ve střední a východní Evropě těmito slovy:

„General Secretary Gorbachov talks about „perestroika“, or restructuring at home. Well, it's time for some perestroika in the Warsaw Pact; it's time for the removal of Soviet troops from Eastern Europe and the abandonment of Soviet offensive strategy on the continent.“

Dále se zmínil o Berlínské zdi a o rozdělení Evropy; řekl toto:

„The question can be asked: How can we ever achieve a lasting peace with a regime that is so scared of its own people that it must imprison them behind barbed wire? And that's why I said to Mr. Gorbachov: If you really want glasnost, if you really want openness - tear down the wall! The unnatural division of Europe remains one of the major sources of tensions between the West and the Soviet Union. We accept no spheres of influence. We accept no legal division of Europe. Our policy can be based on only one principle - the right of people everywhere to self-determination, to freedom, and to the basic rights granted them by their Creator...“

-afa-

DO ČESKOSLOVENSKA v r. 1988

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku 12. a 26. května, 9. a 23. června, 7. a 21. července, 4. a 18. srpna, 5. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu, který může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek jsou stejné jako minulý rok. Do Prahy a Bratislavy z Chicaga \$733.00 do konce května a po 15. září; po 1. červnu \$873. Z New Yorku \$623.00 a \$763. Velmi výhodné ceny letenek do Vídně - \$592.00 až \$682.00

Návštěvy příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Vyřizujeme zasilání peněžních darů na cestování pro čs. občany do USA a západních států. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Rovněž vyřizujeme zasilání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

ADMS ENTERPRICES RESIDENTIAL COMMERCIAL CONTRACTOR

GENERAL CARPENTRY WORK * CONCRETE TUCK POINTING * KITCHEN * BATHROOMS REC. ROOM * ROOFING * SIDING CEILING FLOORS * WALLS TILE * PAINTING PLASTERING * OAK FLOOR SANDING

JOHN BOSELA ☎ 620 - 8110 or PAGE 719 - 4040

ANGUS LAKE LODGE & MOTEL

NOVÍ MAJITELÉ
Josef Zajíček a Jiří Tamčina

Vám nabízejí letní rodinnou dovolenou v překrásné krajině kanadských lesů a jezer v severním Ontariu. Zařízené chaty a restaurace s dobrou českou kuchyní se Vám vynasnaží vytvořit atmosféru domova.

Koupání s písčnou pláží * sbírání hub * procházky v malebném okolí * rybolov * jarní a podzimní lovy na medvědy a losa.

O bližší informace pište nebo volejte:
ANGUS LAKE LODGE & MOTEL
R.R. 1, TAMAGAMI, ONT. P0H 2H0
☎ (705) 569 - 3868

BARRINGTON OWNER RELOCATING

For sale 3/4 acre in Barrington Willage with 3 BD house, 1 1/2 BA, L-shape DR hardwood floors, FR with FPL and BAR; Two car garage. \$163.900 only. - Call Libby ☎ (312) 381 - 0500
R. Starch & Co.